

Przedmiotowy system oceniania. Klasa 6

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
1.	Planujemy pracę w nowym roku szkolnym. IV.3, IV.7 – skrócony opis bibliograficzny – spis treści – spis lektur – instrukcja pracy z podręcznikiem [podręcznik, s. 3–II, zeszyt ćwiczeń, s. 3–5]	– poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela lub na podstawie wzoru sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – stara się samodzielnie sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, jaki jest ich cel – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń, stara się wyrazić własną ocenę na ten temat – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, czemu służą – sprawnie posługuje się spisem treści – prezentuje ogólnie zawartość podręcznika i zeszytu ćwiczeń oraz wyraża swoją ocenę – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania
Świat uczuć					
2.	W jakim nastroju jest poeta, który „zamiast człowiekiem powinien być wiosną”? I.1.1, I.1.4, I.1.20, II.2.4, II.2.5 – Kazimierz Wierzyński, <i>Zielono mam w głowie</i> – frazeologizm; podmiot liryczny; obraz poetycki; emocje; świat uczuć (ekspresja) [podręcznik, s. 14]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go – zauważa znaczenia dosłowne i przenośne w utworze – wyodrębnia z tekstu związki frazeologiczne – podejmuje próbę określenia uczuć przedstawionych na obrazie	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, wskazuje na znaczenia dosłowne i przenośne – określa podmiot liryczny – zauważa obrazy poetyckie w wierszu – łączy nastrój wiersza z nastrojem obrazu	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wskazuje wartości w utworze, określając nastrój utworu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne, wyodrębniając obrazy poetyckie – nazywa uczucia przedstawione w wierszu i zestawia je z uczuciami wywołanymi obrazem

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
3.	Jak sobie radzić z trudnymi emocjami? I.1.1, II.4.2, II.3.5 – Hanna Januszewska, <i>Lwy</i> – cytaty; bank uczuciowych słówek; rytm; zasady akcentowania [podręcznik, s. 15–17]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – krótko wypowiada się na temat nastroju utworu – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia – uczestniczy w pracy zespołowej polegającej na przygotowaniu scenek pantomimicznych	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć – z pomocą nauczyciela wyszukuje cytaty w tekście – z zaangażowaniem bierze udział w scenkach pantomimicznych – zauważa rytm w wierszu	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa nastrój utworu, identyfikując emocje podmiotu lirycznego – samodzielnie wyszukuje cytaty – wspólnie z klasą szuka sposobów radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – zauważa rytm w wierszu i potrafi wskazać elementy go tworzące – zna reguły akcentowania wyrazów	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, odczytuje tekst, dostosowując brzmienie głosu do treści – interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – samodzielnie wyszukuje cytaty – podaje sposoby radzenia sobie z nieprzyjemnymi uczuciami – samodzielnie wskazuje elementy tworzące rytm – zna i stosuje reguły akcentowania wyrazów
4.	Męki dorastania w dzienniku Adriana Mole’a. I.1.3, I.1.10 – Sue Townsend, <i>Adrian Mole. Męki dorastania</i> – rodzaj narracji; dziennik; pamiętnik; dialogi; humor w tekście [podręcznik, s. 18–24]	– zna formę dziennika – wie, kim jest narrator – opowiada ogólnikowo o wydarzeniach opisanych we fragm. książki <i>Adrian Mole...</i> – podaje kilka informacji na temat bohatera	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik – wskazuje w tekście fragmenty o tym świadczące – odróżnia autora książki od narratora – określa elementy świata przedstawionego	– rozpoznaje czytany utwór jako dziennik, rozróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – odróżnia autora książki od narratora – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – wskazuje w tekście elementy komiczne – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera	– wskazuje na podstawie tekstu cechy dziennika, rozróżnia narrację pierwszoosobową od trzecioosobowej – relacjonuje wydarzenia – podaje powód zachowań bohatera – samodzielnie odnajduje w tekście elementy komiczne i określa ich funkcję – samodzielnie pisze o dalszych losach bohatera – poprawnie pisze tekst w formie dziennika
5.	Jakie bariery ludzie budują między sobą? II.2.8, II.3.7 – Vaclav Havel, <i>Bariera</i> – synonimy; zasady rozmowy (etykieta) [podręcznik, s. 25]	– zna pojęcie synonimu	– wynajduje w słowniku synonimy słowa <i>bariera</i>	– zauważa nietypową formę wiersza – samodzielnie wskazuje synonimy słowa <i>bariera</i>	– właściwie interpretuje formę wiersza, odczytując jego sens – wskazuje przykłady nieporozumień komunikacyjnych – poprawnie pisze pracę o etykiecie językowej

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
6.	Głosem, gestem, mimi- ką – o komunikowaniu wiadomości, uczuć i emocji. II.2.1, II.2.2, II.2.3, II.2.4 – <i>Kraina języka. Jak się komunikujemy?</i> – język werbalny i nie- werbalny; mówiony i pisany; język literacki i potoczny [podręcznik, s. 26–29, zeszyt ćwiczeń, s. 115–117]	– widzi różnicę między językiem mówionym a pisany	– widzi różnicę między językiem mówionym a pisany i potra- fi z pomocą nauczyciela lub grupy wskazać cechy obu języków – posługuje się oficjalną i nieoficjal- ną odmianą polszczyzny	– wskazuje cechy języka mówione- go i pisanego – świadomie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczy- zny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbal- nych środków komunikacyjnych	– przekształca tekst wypowiedzi ustnej na staranną wypowiedź w języku pisany – świadomie i poprawnie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje znaczenie niewerbal- nych środków komunikacyjnych
7.	Dlaczego klasie Neli nie udało się zintegrować? I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.16, I.1.19, I.1.20, III.2.5 – Agnieszka Tyska, <i>M jak dżem</i> – akcja; elementy akcji; opis bohaterów; świat wewnętrznych przeżyć; problem z integracją klasy [podręcznik, s. 30–35]	– opowiada o wydarzeniach opisa- nych w tekście – zna pojęcie <i>integracja</i> – włącza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, tworzy plan wydarzeń, wskazując kolej- ność zdarzeń – w sposób podstawowy charakte- ryzuje bohaterów – rozumie pojęcie <i>integracja</i> i włą- cza się do dyskusji na temat problemów z integracją	– odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwrac- ając uwagę na ich zachowania i uczucia – uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją	– określa elementy akcji, wskazuje świadomie punkt kulminacyjny – charakteryzuje bohaterów, poda- jąc cytaty opisujące ich zachowa- nia i uczucia – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat problemów z integracją – umiejętnie formułuje swoje sądy
8.	Ten prezent to była niespodzianka wszech czasów! Tworzymy opis przeżyć wewnętrznych. III.2.1, III.2.3 – opis przeżyć wewnętrz- nych; wzór, wskazówki [podręcznik, s. 35–36, zeszyt ćwiczeń, s. 6–15]	– zna słowa opisujące uczucia	– umie nazwać uczucia – tworzy plan tekstu	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, korzystając z epitetów i porównań odda- jących stany emocjonalne – dostrzega zewnętrzne przejawy emocji	– umie nazwać uczucia, tworzy opis przeżyć wewnętrznych, posługu- jąc się słownictwem nazywającym stany emocjonalne, w tym fraze- ologizmami – potrafi opisać zewnętrzne objawy poszczególnych emocji

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
9.	Czy smutki mogą mieć wielkie oczy? I.1.1, I.1.4 – Joanna Kulmowa, <i>Smutki</i> – nastrój; okoliczności; poetyckie określenia; ożywienia [podręcznik, s. 37–38, zeszyt ćwiczeń, s. 66–67]	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych w kontekście tytułu	– odczytuje nastrój wiersza – zna termin <i>podmiot liryczny</i> i podejmuje próbę zidentyfikowania go, nazwania jego uczuć	– określa podmiot liryczny – dostrzega i wskazuje ożywienia w tekście, odczytując nastrój wiersza – recytuje wiersz	– interpretuje nastrój utworu, opisując podmiot liryczny i nazywając jego uczucia – podaje przykłady ożywień i uosobień – w sposób świadomy recytuje wiersz
10.	Kiedy powiemy „dzień dobry”, a kiedy „siema”? II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka. Język swobodny i oficjalny</i> – język swobodny i oficjalny; rodzaje słownictwa: oficjalne – nieoficjalne; język pisany a język oficjalny; słownictwo potoczne – słownictwo formalne [podręcznik, s. 39–40, zeszyt ćwiczeń, s. 119–120]	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym i potrafi z pomocą nauczyciela lub grupy wskazać cechy obu języków – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny	– wskazuje cechy języka mówionego i pisanego – świadomie posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, dostosowując styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	– świadomie i poprawnie stosuje wypowiedzi pisemne o różnym stopniu formalności – dostosowuje w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje
11.	Dziecko, dzieciątko czy dzieciuch? Kiedy używać słów neutralnych, a kiedy pełnych emocji? II.2.1, II.2.2, II.2.3; II.2.6 – <i>Kraina języka. Język swobodny i oficjalny</i>	– widzi różnicę między językiem swobodnym a oficjalnym	– posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny, zauważając różnice w słownictwie wartościującym	– dostosowuje styl do sytuacji komunikacyjnej – rozpoznaje słownictwo neutralne i wartościujące	– dostosowuje w mowie i piśmie styl do sytuacji komunikacyjnej – umiejętnie stosuje słownictwo neutralne i wartościujące, rozumiejąc ich funkcje

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
11.	– słownictwo potoczne – formalne; słowa wartościujące – słowa neutralne; przymiotniki oceniające i opisujące [podręcznik, s. 40–42, zeszyt ćwiczeń, s. 121]				
12.	Miłość czy przyjaźń? Przyjaźń czy miłość? I.1.4, I.1.9, III.2.1 – Adam Mickiewicz, <i>Niepewność</i> – podmiot liryczny; kontrast; opis uczuć; budowa wiersza; pytanie retoryczne; opis przeżyć wewnętrznych [podręcznik, s. 43–45, zeszyt ćwiczeń, s. 67–68]	– opowiada o swoich wrażeniach po wysłuchaniu piosenki	– odczytuje nastrój wiersza – zna pojęcie podmiotu lirycznego i podejmuje próbę scharakteryzowania go oraz nazwania jego uczuć – zna termin <i>pytanie retoryczne</i>	– określa podmiot liryczny, nazywa jego uczucia i w tym kontekście wyjaśnia tytuł wiersza – zna i rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne	– interpretuje tytuł wiersza, oddając nastrój utworu – rozpoznaje w wierszu pytanie retoryczne i wie, jaką pełni w nim funkcję – umiejętnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych
13.	Uczucia nastolatków w utworze Pawła Beręsewicz <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i>. I.1.2, I.1.3; I.1.7, I.1.8, III.2.1 – Paweł Beręsewicz, <i>Kiedy chodziłem z Julką Maj</i> – zwroty oddające uczucia i emocje; cytaty; dialog; język potoczny; gatunek literacki: opowiadanie; opowiadanie obyczajowe; realizm [podręcznik, s. 46–51, zeszyt ćwiczeń, s. 80]	– odtwarza wydarzenia z tekstu – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach, wskazuje narratora – zna termin <i>opowiadanie</i> – znajduje synonimy słowa <i>miłość</i>	– wie, czym jest opowiadanie – rozróżnia formy narracji, podając przykłady z tekstu – zna rolę dialogów – odtwarza emocje towarzyszące bohaterom	– rozpoznaje czytany utwór jako opowiadanie (w tym opowiadanie obyczajowe), podaje jego cechy – wchodzi w rolę bohatera, poprawnie tworzy opis przeżyć wewnętrznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
14.	Dbamy o staranną pisownię. II.4.1, II.4.2, III.2.6 – Agnieszka Frączek, <i>Liścik</i> – ortografia; głoski typowe dla języka polskiego; netykieta [podręcznik, s. 52–53, zeszyt ćwiczeń, s. 174–175]	– widzi różnice w znaczeniu wyrazów przy braku polskich znaków diakrytycznych	– rozumie znaczenie starannej pisowni	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety	– stosuje staranną pisownię – podaje zasady netykiety – wykazuje się kreatywnością w szukaniu hasła dotyczącego netykiety
15.	Orfeusz i Eurydyka – mit o sile muzyki i miłości. I.1.3, I.1.5, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Wanda Markowska, <i>Orfeusz i Eurydyka</i> – mit a legenda i baśń; akcja; punkt kulminacyjny; uczucia; przesłanie; opowiadanie twórcze i odtwórcze; plan; argumenty [podręcznik, s. 54–58, zeszyt ćwiczeń, s. 19–20]	– zna termin <i>mit</i> – zna terminy: <i>legenda</i> i <i>baśń</i> – opowiada w prosty sposób o przeczytanym tekście	– wie, czym jest mit – wie, czym są legenda i baśń – odtwarza fabułę tekstu, opowiada ją	– rozróżnia mit od legendy i baśni – tworzy plan odtwórczy – odtwarza wydarzenia, wskazując te, które miały wpływ na bieg akcji – charakteryzuje bohaterów, zwraca uwagę na ich zachowania i uczucia – pisze opowiadanie twórcze	– potrafi rozpoznać mit, baśń i legendę, znajduje cechy gatunkowe w tekście – tworzy plan wydarzeń i wskazuje punkt kulminacyjny, określa jego funkcję – w sposób poprawny pisze opowiadanie twórcze o zaskakującym przebiegu – określa uczucia bohaterów, odwołując się do konkretnych fragmentów tekstu – omawia przesłanie mitu
16.	Każdy może być pisarzem. Redagujemy opowiadanie twórcze z dialogiem. II.4.1, II.4.2, III.1.3, II.1.5, III.2.1, III.2.7 – opowiadanie twórcze z dialogiem [podręcznik, s. 58, zeszyt ćwiczeń, s. 21–26]	– z pomocą nauczyciela pisze opowiadanie	– pisze opowiadanie, stosuje dialogi – korzysta z napisanego wcześniej planu	– pisze opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – formułuje tekst wewnętrznie spójny – w większości poprawnie zapisuje dialogi	– samodzielnie tworzy plan opowiadania – poprawnie pisze spójne opowiadanie z zachowaniem trójdzielnej kompozycji – poprawnie zapisuje dialogi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
17.	Obraz miłości w wierszu Jana Twardowskiego. I.1.9, I.1.12, I.1.13, I.1.17 – ks. Jan Twardowski, <i>Na chwilę</i> – nazwy uczuć; kontrast [podręcznik, s. 59]	– zna termin <i>podmiot liryczny</i>	– zna termin <i>podmiot liryczny</i> i potrafi go wskazać w wierszu	– charakteryzuje podmiot liryczny – nawiązuje do nastroju wiersza – określa temat utworu – nazywa wrażenia wywołane wierszem	– charakteryzuje podmiot liryczny – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – porównuje wiersz J. Twardowskiego z mitem o Orfeuszu i Eurydyce
18.	Zacytujmy za I.B. Singe-rem: „Miłość trzyma się mocno”. I.1.2, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, II.4.2 – Isaac Bashevis Singer, <i>Miłość trzyma się mocno</i> – fikcja literacka; realizm; fantastyka; bohaterowie; złote myśli; wartości; cytat; zasady cytowania; dosłowne i przenośne znaczenie [podręcznik, s. 60–64, zeszyt ćwiczeń, s. 35–37]	– czyta tekst – krótko wypowiada się na jego temat	– wyjaśnia dosłowne znaczenie utworu – charakteryzuje bohaterów	– wyjaśnia przenośne znaczenie utworu – wyszukuje złote myśli na temat miłości – rozpoznaje w utworze fikcję literacką – samodzielnie pisze tekst z cytata- mi o wartościach ukazanych w utworze	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne, wyjaśnia alego- ryczne przedstawienie wartości – zna cechy przypowieści i potrafi rozpoznać utwór tego typu – pisze tekst o wartościach ukaza- nych w utworze, poprawnie cytu- je adekwatne fragmenty
19.	Przygotowanie do sprawdzianu. – terminy poznane w roz- dziale I [podręcznik, s. 65–66]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa intencję wypowiedzi bohaterów – podejmuje próbę przekształcenia tekstu potocznego w oficjalny – wskazuje pytanie retoryczne – podejmuje próbę stworzenia kart- ki z dziennika	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wyko- nuje polecenia do tekstu – przekształca tekst potoczny w oficjalny – w większości przypadków odczy- tuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i ewentualnie podaje ich funkcję – redaguje kartkę z dziennika z opi- sem przeżyć wewnętrznych	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – poprawnie przekształca tekst potoczny w oficjalny – potrafi samodzielnie podać synonimy – odczytuje znaki niewerbalne – wskazuje pytania retoryczne i podaje ich funkcję – poprawnie redaguje kartkę z dziennika, stosując bogaty opis przeżyć wewnętrznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
20.	Piszemy sprawdzian nr 1. – terminy poznane w rozdziale I	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Na szlaku wartości					
21.	O co chciałbym prosić świata? I.1.4, I.1.9, II.3.2 – Marek Grechuta, <i>Świecie nasz</i> – podmiot liryczny; adresat wypowiedzi; powtórzenie; anafora; epitet [podręcznik, s. 68–69, zeszyt ćwiczeń, s. 68–69]	– czyta uważnie tekst – wskazuje powtórzenia	– czyta tekst ze zrozumieniem i wskazuje podmiot liryczny oraz adresata tekstu	– charakteryzuje podmiot liryczny, potrafi wymienić jego prośby – zna terminy <i>epitet</i> i <i>pytanie retoryczne</i> i rozpoznaje je w tekście	– określa potrzeby podmiotu lirycznego – znajduje w tekście epitety, anafory i pytania retoryczne, określa ich funkcję
22.	Porozmawiajmy o nas samych. I.1.4, I.1.5, I.1.18, I.1.19, I.2.2, I.2.3 – Amy Yerkes, <i>Jestem</i> – anafora; puenta; dyskusja; wyrażanie opinii [podręcznik, s. 70–72, zeszyt ćwiczeń, s. 47–50]	– zna termin <i>anafora</i>	– rozpoznaje anaforę w tekście	– wskazuje anaforę i określa jej funkcję – zna termin <i>puenta</i> – wyraża własny sąd o postaci z tekstu	– określa główną myśl tekstu, odwołując się do jego budowy – omawia funkcje tytułu, motta, puenty – wyraża własny sąd o postaci z tekstu i mówi o swoich doświadczeniach – potrafi uargumentować swoje zdanie
23.	Jak się skutecznie porozumieć? Ćwiczymy umiejętność prowadzenia dyskusji. I.1.19, III.1.2, III.2.1	– podejmuje próby włączenia się do dyskusji – zna zasady tworzenia sprawozdania	– włącza się do dyskusji z krótką wypowiedzią na zadany temat – tworzy kilkuzdaniowy tekst o charakterze sprawozdawczym	– zna i stosuje zasady zabierania głosu w dyskusji – stara się rzeczowo argumentować – z pomocą (m.in. planu) pisze sprawozdanie z dyskusji	– zabiera głos w dyskusji, argumentując rzeczowo i logicznie – potrafi podsumować dyskusję – pisze sprawozdanie z przebiegu dyskusji

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
23.	– dyskusja; wyrażanie opinii; sprawozdanie z dyskusji; argumenty [podręcznik, s. 73–74, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]				
24.	Na kanapie leży pilot – jak rozpoznać znaczenie homonimów? II.2.4 – Agnieszka Frączek, <i>Rozkaz króla Mrozosława</i> – homonim; synonim; ortografia [podręcznik, s. 75–76, zeszyt ćwiczeń, s. 176–178]	– zna termin <i>homonim</i> – rozpoznaje homonimy	– rozpoznaje homonimy – rozumie znaczenie homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów	– tworzy zdania z użyciem homonimów, zapisując je poprawnie pod względem ortograficznym – podaje synonimy ujednolaczające znaczenie homonimów
25.	Dylematy osiołka. Dlaczego tak ważna jest umiejętność podejmowania decyzji? I.1.3, I.1.6, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – Aleksander Fredro, <i>Osiolkowi w żłoby dano</i> – bajka; morał; rytm; humor; notka o autorze [podręcznik, s. 77]	– czyta tekst – określa ogólnie myśl utworu – zna termin <i>bajka</i>	– rozpoznaje czytany utwór jako bajkę – opisuje zachowanie bohatera, potrafi je ogólnie ocenić	– opisuje zachowanie bohatera bajki, ocenia je – określa główną myśl utworu – wie, czym jest morał – rozpoznaje elementy rytmizujące wypowiedź	– formułuje morał – odczytuje humor – rozumie funkcję rytmu
26.	Mam na imię... Czy mam coś wspólnego z Odysemem? I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.18, I.1.20, I.2.2, I.2.3, II.2.5, I.2.8, I.2.11, II.3.2, III.1.1, III.2.2	– czyta tekst ze zrozumieniem – określa adresata tekstu	– potrafi wskazać podmiot i bohatera lirycznego	– charakteryzuje podmiot i bohatera lirycznego – wymienia najważniejsze myśli tekstu – zna i rozumie związki frazeologiczne związane z Odyseuszem	– opowiada o Odyseuszu i jego wędrownie – zna związki frazeologiczne związane z Odyseuszem i potrafi je poprawnie stosować w wypowiedziach

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
26.	– Leopold Staff, <i>Odys</i> – podmiot liryczny; bohater liryczny; Homer, <i>Odyseja</i> ; związki frazeologiczne [podręcznik, s. 78–79]				
27.	Co lepsze: odwaga czy rozważa? I.1.3, I.1.9, I.1.16, I.1.19, I.1.20, II.2.5, III.2.3 – Wanda Markowska, <i>Dedal i Ikar</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 80–84, zeszyt ćwiczeń, s. 16–18]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna termin <i>mit</i> – wie, co to jest plan ramowy – wymienia bohaterów	– potrafi streścić tekst – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – zna różnice między mitem a baśnią i legendą – gromadzi słownictwo do charakterystyki bohaterów mitu – sporządza plan ramowy tekstu – zna termin plan szczegółowy	– gromadzi informacje na temat bohaterów mitu, charakteryzuje ich i ocenia ich postawy – na podstawie planu ramowego tworzy plan szczegółowy tekstu – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne – pisze opowiadanie odtwórcze	– charakteryzuje bohaterów mitu, wskazuje na ich dokonania i postawy – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i potrafi je zastosować – określa wartości ważne dla bohaterów – tworzy spójny i logiczny tekst o odwiecznych marzeniach człowieka
28.	Dzięki czemu Tezeusz znalazł wyjście z labiryntu. I.1.3, I.1.9, I.1.16, I.1.19, I.1.20, II.2.5 – <i>Mit o Tezeuszu i Ariadnie</i> – mit; plan szczegółowy, plan ramowy; fabuła; opowiadanie odtwórcze; cechy charakteru postaci; związki frazeologiczne; postawa bohaterów [podręcznik, s. 84]	– zna termin <i>mit</i> – zna termin <i>plan ramowy</i> – w prosty sposób opowiada o losach bohaterów	– charakteryzuje bohaterów – tworzy plan ramowy – tworzy prostą kilkudzaniową wypowiedź	– ocenia postawy bohaterów – zna znaczenie związków frazeologicznych odnoszących się do mitu	– wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie labiryntu – potrafi w swobodny sposób użyć związków frazeologicznych odnoszących się do mitu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
29.	Po czym rozpoznać wypowiedzenia złożone? II.1.1, II.1.8, II.1.12, II.1.13 – <i>Kraina języka. Wypowiedzenie złożone</i> – zdanie pojedyncze, zdanie złożone, zdania składowe; rodzaje wypowiedzeń złożonych [podręcznik, s. 85–88, zeszyt ćwiczeń, s. 121–127]	– zna terminy <i>zdanie pojedyncze</i> i <i>zdanie złożone</i>	– rozpoznaje w tekście zdania pojedyncze i zdania złożone – wie, czym są równoważniki zdań – wie, czym są wypowiedzenia składowe w zdaniu	– poprawnie wyszukuje orzeczenia w zdaniach – odróżnia zdania od równoważników zdań – potrafi wskazać zdania składowe w zdaniu złożonym – przekształca zdanie pojedyncze w zdanie złożone	– poprawnie przekształca zdanie pojedyncze w złożone – kończy zdanie tak, aby powstało zdanie złożone – właściwie stosuje znaki interpunkcyjne w wypowiedzeniu złożonym
30.	Jaka powinna być prawdziwa miłość? I.1.3, I.1.4, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – św. Paweł, <i>Hymn o miłości</i> – hymn; anafora; bank wartościowych słówek [podręcznik, s. 89–90]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wskazuje temat utworu	– zna termin <i>hymn</i> – zna termin <i>anafora</i> – wymienia kilka cech miłości	– rozpoznaje czytany utwór jako hymn – rozpoznaje anafory – wskazuje związek między hymnem a fotografiami	– wskazuje cechy gatunkowe hymnu i rozumie zastosowanie tej formy przez autora – określa funkcje anafory w tym tekście i ich znaczenie ogólne dla gatunku, jakim jest hymn – samodzielnie podaje przykłady sytuacji, w których ludzie poświęcają się na rzecz innych
31.	Spotkanie dwóch światów – pana Tomasza i niewidomej dziewczynki. I.1.1, I.1.2, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12 – Bolesław Prus, <i>Katarynka</i> – świat przedstawiony; opis bohaterów; przemiana bohatera [lektura czytana w całości, podręcznik, s. 91–98, zeszyt ćwiczeń, s. 81]	– czyta tekst ze zrozumieniem – potrafi w prosty sposób streścić utwór	– wskazuje podstawowe elementy świata przedstawionego – opowiada o wydarzeniach fabuły – ustala kolejność zdarzeń – w prosty sposób charakteryzuje bohaterów	– rozpoznaje fikcję literacką – wskazuje elementy realistyczne w utworze – rozumie wzajemną zależność między zdarzeniami – charakteryzuje bohaterów, ocenia ich	– charakteryzuje i ocenia bohaterów, powołując się na konkretne fragmenty z tekstu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
32.	Nowela, jej cechy i budowa. I.1.3, I.1.5, I.1.10, I.2.3, I.2.10 – Bolesław Prus, <i>Katarzyna</i> – świat przedstawiony; opis bohaterów; przemiana bohatera; budowa utworu: fabuła; punkt kulminacyjny; puenta; akcja; nowela; ekranizacja; wątek [podręcznik, s. 91–98, lektura czytana w całości: B. Prus, <i>Katarynka</i>]	– zna termin <i>nowela</i>	– wyjaśnia tytuł – rozpoznaje w tekście niektóre cechy noweli	– zna termin <i>nowela</i> – omawia funkcje tytułu i puenty – wskazuje główny wątek utworu – wie, czym jest filmowa adaptacja dzieła	– rozpoznaje nowelę w czytanim utworze, wskazuje cechy gatunkowe w tekście – interpretuje tytuł, wskazuje na punkt kulminacyjny utworu i jego rolę – poprawnie określa wątek utworu
33.	Nasze refleksje po lekturze wiersza <i>Przepaść</i>. I.1.4, I.1.5, I.1.9, III.2.2 – Tadeusz Różewicz, <i>Przepaść</i> – tytuł; przenośnia; przenośnia poetycka; kontekst; recytacja [podręcznik, s. 99–100, zeszyt ćwiczeń, s. 70–72]	– czyta samodzielnie tekst – wymienia bohaterów literackich – bierze udział w scenie pantomimicznej	– przedstawia swoje wrażenia po przeczytaniu utworu – opisuje bohaterów literackich	– przedstawia główną myśl utworu – dobiera skojarzenia do słowa <i>przepaść</i> – zna termin <i>przenośnia</i> – odnajduje przenośnie w tekście	– wyjaśnia sens przenośni: <i>przepaść krawężnika, otchłań ulicy</i> – wyjaśnia, na czym polega efekt zaskoczenia w utworze – wymienia najważniejsze myśli tekstu
34.	„Dlaczego nikt się nie wstydzi agresji i brutalności, a żenuje go własna dobroć?” – jak my sami odpowiedzielibyśmy na pytanie zadane w klasie prof. Dmuchałwa.	– czyta tekst ze zrozumieniem – wymienia bohaterów	– opowiada o wydarzeniach – ogólnie charakteryzuje bohaterów	– ustala kolejność wydarzeń i rozumie ich wzajemną zależność – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich postaw – bierze udział w dyskusji	– charakteryzuje bohaterów i ocenia ich zachowanie, odwołując się do fragmentów z tekstu – logicznie i rzeczowo przedstawia argumenty w dyskusji

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
34.	I.1.7, I.1.14 – Małgorzata Musierowicz, <i>Kwiat kalafiora</i> – wydarzenia; dyskusja; bank współczujących słówek [podręcznik, s. 101–104]				
35.	„Że”, „ponieważ”, „i”, „ale” – wyrazy, które mają niezwykle talent łączenia zdań. II.1.1 – <i>Kraina języka. Spójnik</i> – spójnik; wypowiedzenia składowe; spójniki w zdaniu pojedynczym [podręcznik, s. 105–108, zeszyt ćwiczeń, s. 128–131]	– zna pojęcie spójnika – wymienia najbardziej typowe spójniki	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik	– poprawnie wyszukuje zdania składowe w wypowiedzeniach złożonych – układa zdania złożone i stosuje w nich odpowiednie spójniki – dopasowuje spójniki do zdań	– poprawnie stosuje spójniki w pracach pisemnych – zna i poprawnie stosuje zasady interpunkcyjne dotyczące spójników
36.	Dziękuję za twoją pomoc! I.2.1, III.1.2, III.2.1 – Szlachetna Paczka – tekst informacyjny; argumenty; kampania reklamowa; formy wypowiedzi; sprawozdanie z akcji; podziękowanie; logo; plakat; słownictwo nacechowane emocjonalnie [podręcznik, s. 109–111, zeszyt ćwiczeń, s. 55–57]	– czyta tekst ze zrozumieniem – z pomocą nauczyciela pisze podziękowanie	– zna termin <i>tekst informacyjny</i> – zna elementy sprawozdania i podziękowania jako form wypowiedzi – redaguje proste podziękowanie	– identyfikuje wypowiedź jako tekst informacyjny – potrafi zredagować podziękowanie	– rozróżnia argumenty odnoszące się do faktów i logiki oraz odwołujące się do emocji – tworzy sprawozdanie z akcji charytatywnej oraz podziękowanie – w wypowiedziach poprawnie wykorzystuje słownictwo o nacechowaniu emocjonalnym

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
37.	Czy obok nas żyją ludo- żercy? I.1.1, I.1.4, I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.2.1 – Tadeusz Różewicz, <i>List do ludożerców</i> – podmiot liryczny; apostrofa; przenośnia; list-apel; dyskusja; cechy listu [podręcznik, s. 112–114, zeszyt ćwiczeń, s. 72–73]	– czyta tekst ze zrozumieniem – potrafi w prosty sposób powie- dzieć o swoich wrażeniach – zna termin <i>list</i>	– mówi o swoich wrażeniach – charakteryzuje podmiot liryczny i adresata utworu – zna terminy <i>przenośnia</i> i <i>apo- strofa</i> – recytuje wiersz (może popęlić kilka pomyłek)	– poprawnie odczytuje główne przesłanie wiersza – zna i rozpoznaje w tekście literac- kim przenośnię i apostrofę – recytuje wiersz – pisze list – wie, jakie są elementy budowy tej formy wypowiedzi – uczestniczy w rozmowie na temat zagrożeń ze strony współczesnych „ludożerców”	– wyjaśnia przenośny sens zwrotów w wierszu – potrafi wskazać apostrofę i wyja- śnić jej wykorzystanie – interpretuje tekst w odniesieniu do jego formy i budowy – recytuje wiersz, wskazując, że ro- zumie tekst – dyskutuje na temat zagrożeń ze strony współczesnych „ludo- żerców”, formułując własne sądy i rzeczowo argumentując, ustos- sunkowuje się do problemu
38.	Ciemne strony korzysta- nia z internetu. I.2.1, III.1.1 – Agnieszka Wawryniuk, <i>Złapani w sieć</i> ; Matylda Młocka, <i>Dzieci ugrzęzły w sieci</i> – artykuł prasowy; pu- blicystyka; internet: zasady bezpiecznego korzystania [podręcznik, s. 115–117, zeszyt ćwiczeń, s. 96–97]	– czyta ze zrozumieniem teksty publicystyczne i informacyjne	– zna terminy <i>tekst publicystyczny</i> i <i>tekst informacyjny</i>	– wie, czym się różni tekst publicy- styczny od tekstu informacyjnego – interpretuje tytuły artykułów prasowych – wyszukuje w tekście potrzebne informacje oraz cytuje odpowied- nie fragmenty tekstu publicy- stycznego – uczestniczy w rozmowie na temat zagrożeń płynących z internetu	– wyjaśnia przenośny sens tytułów – odczytuje z wykresu dane na te- mat objawów uzależnienia – rzeczowo dyskutuje na temat zagrożeń płynących z internetu, powołując się na potrzebne dane
39.	Chcemy żyć w świecie bez hejtu! III.1.1, III.1.2, III.2.6 – Sieć bez przemocy	– zna znaczenie słowa <i>hejt</i> – zna niektóre zagrożenia płynące z sieci	– potrafi rozpoznać wypowiedzi, które można określić jako hejt – zabiera głos w rozmowie na temat przemocy w szkole i w sieci	– uczestniczy w rozmowie na temat przemocy w szkole i w sieci – uczestniczy w organizacji Szkolne- go Dnia bez Przemocy	– proponuje sposoby walki z hejtem – przedstawia argumenty odnoszą- ce się do stwierdzenia, że należy przeciwstawiać się każdej formie przemocy

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
39.	– argumenty; cyberprzemoc; netykieta; działania przeciw agresji [podręcznik, s. 118–119]			– pisze krótką notatkę o swoich odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego – zna zasady etykiety językowej	– pisze poprawnie notatkę o swoich odczuciach po zostawieniu w domu telefonu komórkowego – zna i stosuje zasady etykiety językowej
40.	Na czym polega „chwila pojednania”? I.1.4, I.1.9 – A. Kamińska, <i>Chwila pojednania</i> – przenośnia, przeciwstawienia (kontrast), język niewerbalny [podręcznik, s. 120]	– czyta tekst ze zrozumieniem – dzieli się wrażeniami z utworu	– charakteryzuje podmiot liryczny – określa sytuację liryczną	– rozpoznaje przenośnię w tekście literackim i wyjaśnia jej znaczenie – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności	– interpretuje zastosowane przenośnie i przeciwstawienia, wskazuje na rolę kontrastu – bierze udział w rozmowie na temat pojednania, przebaczenia, jedności – wskazuje rozwiązania słowne i niewerbalne
41.	Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2 [podręcznik, s. 121–122]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem – umie stosować spójniki – podejmuje próbę stworzenia zdań złożonych – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze podziękowanie – pisze proste opowiadanie twórcze	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze opowiadanie twórcze	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – tworzy zdania złożone z wykorzystaniem wskazanych spójników – wskazuje przenośnię – zna definicję noweli – pisze poprawne podziękowanie – pisze poprawne i interesujące opowiadanie twórcze
42.	Piszemy sprawdzian nr 2. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 2	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
Dumne dziedzictwo					
43.	„To była taka piosenka – marzenie o wolności, że Polska może być Polską”: I.1.1, I.1.6, I.1.7, I.1.12 – Jan Pietrzak, <i>Żeby Polska była Polską</i> – wartości; patriotyzm; symbole narodowe [podręcznik, s. 124–125]	– czyta uważnie tekst – określa temat utworu	– czyta tekst ze zrozumieniem – rozpoznaje wydarzenia z historii Polski	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – mówi o symbolach narodowych przedstawionych na ilustracjach – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtysiącletniej historii Polski – wypowiada się na temat współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu	– dzieli się swoją wiedzą na temat najważniejszych wydarzeń z historii Polski – korzystając z różnych źródeł (w tym z encyklopedii), przygotowuje oś czasu na temat przełomowych wydarzeń z ponadtysiącletniej historii Polski – w sposób rzeczowy i zgodnie z zasadami dyskusji wypowiada się na temat współczesnych sposobów manifestowania patriotyzmu – wyjaśnia, dlaczego do symboli narodowych należy się odnosić z szacunkiem
44.	Jak rządzić państwem – cechy dobrego króla I.1.9, I.1.10, I.1.11, I.1.17, I.1.20 – Jan z Czarnkowa, <i>Jak rządził Kazimierz królestwem i narodem; Kazimierz Wielki, król Polski, funduje w Krakowie Studium Powszechne</i> – cechy władcy; obowiązki władcy; epitet; kronika [podręcznik, s. 126–127]	– czyta uważnie oba teksty – wymienia bohatera obu tekstów	– czyta średniowieczne teksty ze zrozumieniem – charakteryzuje narratora i bohatera w czytanych utworach	– rozróżnia narrację pierwszoosobową i trzecioosobową – wskazuje w utworze bohatera i określa jego cechy – wypowiada się na temat cech króla i jego obowiązków – wymienia, co było ważne dla bohatera	– rozpoznaje epitety określające władcę i potrafi wskazać uzasadnienie ich użycia – tworzy portret szlachetnego polityka i obywatela

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
45.	Jakie wydarzenie z przeszłości przypomniał Henryk Sienkiewicz „ku pokrzepieniu serc”? I.1.3, I.1.4, I.1.7 – Henryk Sienkiewicz, <i>Krzyżacy</i> – powieść; cechy bohaterów; epitet; porównanie; oś czasu – Henryk Sienkiewicz [podręcznik, s. 128–137]	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada o wydarzeniach – zna termin <i>fikcja literacka</i> – zna termin <i>powieść</i>	– wymienia postacie historyczne przywołane w utworze – wie, czym fikcja literacka różni się od faktów historycznych – układa plan wydarzeń	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – zna podstawowe informacje na temat Henryka Sienkiewicza	– rozpoznaje czytany utwór jako powieść oraz wskazuje jej cechy gatunkowe – rozpoznaje epitety i porównania, określa ich funkcje w tekście – wyjaśnia sens wyrażenia „ku pokrzepieniu serc” – potrafi znaleźć w różnych źródłach informacje na temat Henryka Sienkiewicza – ocenia postępowanie króla wobec wrogów
46.	Zespalamy zdania pojedyncze. II.1.1, II.1.12 – <i>Kraina języka. Zdania złożone współrzędnie i podrzędnie</i> – spójniki; zdanie pojedyncze; zdanie składowe; zdanie złożone współrzędnie; zdanie złożone podrzędnie; interpunkcja w zdaniach złożonych [podręcznik, s. 138–143, zeszyt ćwiczeń, s. 132–136]	– zna terminy <i>zdanie złożone współrzędnie</i> i <i>zdanie złożone podrzędnie</i> – z pomocą nauczyciela rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań	– rozpoznaje w tekście typy wypowiedzeń: zdanie pojedyncze, zdania złożone (podrzędnie i współrzędnie), równoważniki zdań	– łączy ze sobą zdania składowe – dopisuje zdanie współrzędne lub zdanie podrzędne do zdania pojedynczego – stosuje w praktyce językowej różne typy zdań – stara się zachować właściwą interpunkcję w zdaniach złożonych współrzędnie	– rozpoznaje w wypowiedziach spójnik i określa jego funkcje w tekście – poprawnie stosuje reguły dotyczące interpunkcji w zdaniach złożonych współrzędnie i podrzędnie
47.	„Ze zdziwienia ludzka nauka się rodzi” – poznajemy polskich naukowców. III.2.4, IV.2, IV.3	– zna nazwiska znanych polskich uczonych	– redaguje notatki z pomocą nauczyciela	– samodzielnie tworzy notki biograficzne	– korzysta z różnych źródeł, aby zdobyć informacje na temat polskich uczonych i odkrywców

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
47.	– Jan Dantyszek, <i>Na traktat „O obrotach” Mikołaja Kopernika</i> z <i>Prus</i> ; oś czasu: Polscy odkrywcy i wynalazcy – życiorys (biografia); notka [podręcznik, s. 144–145, 154–155, zeszyt ćwiczeń, s. 38–41]				
48.	Jan III Sobieski jako mąż i ojciec oraz jako król. I.1.9, I.1.19, I.2.5, III.2.1 – <i>List Jana III Sobieskiego do królowej Marii Kazimierzy</i> – list; opis pomnika i obrazu; cechy bohatera; ocena postaci; argumenty [podręcznik, s. 123, 146–147]	– czyta tekst listu ze zrozumieniem – wie, czym jest list – podejmuje próbę opisanie pomnika – podejmuje próbę napisania listu	– charakteryzuje bohaterów – pisze prosty opis pomnika – pisze krótki list	– tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list	– tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach gatunkowych: opis, list – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach
49.	Co dla Polaków oznacza dzień 3 maja? I. 1.20 – Franciszek Dionizy Kniaźnin, <i>Polonez 3 maja</i> , fragment <i>Konstytucji 3 maja</i> – dyskusja; argumenty [podręcznik, s. 148–149, 352]	– wskazuje wydarzenia historyczne w utworze	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – włącza się do dyskusji na temat powodów do dumy w związku z uchwaleniem <i>Konstytucji 3 maja</i>	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – bierze udział w dyskusji	– wskazuje wartości w utworze oraz określa wartości ważne dla bohatera – bierze udział w dyskusji, podaje argumenty rzeczowe, logiczne i emocjonalne – potrafi w kontekście tekstu zinterpretować obraz przedstawiony w podręczniku

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
50.	Maria Skłodowska-Curie: uczona i obywatelka. I.1.9, I.1.20 – Lluís Cugota i Luisa Vera, <i>Nazywam się Maria Skłodowska-Curie</i> [lektura czytana w całości]	– czyta tekst ze zrozumieniem – rozpoznaje bohaterkę utworu	– charakteryzuje bohaterkę – doskonalą różne formy zapisywania pozyskanych informacji	– wymienia dokonania bohaterki	– korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, gromadzi wiadomości, selekcjonuje informacje
51.	Trzynastego marca o wpół do piątej... – zapisujemy daty i godziny. II.4.1, II.4.2 – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Pisownia dat i godzin</i> – Agnieszka Frączek, <i>Zguba</i> – zapis dat; zapis godzin [podręcznik, s. 156–158, zeszyt ćwiczeń, s. 179]	– stosuje przynajmniej jedną formę zapisu daty i godziny	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny	– pisze daty i godziny poprawnie pod względem ortograficznym – stosuje różne formy zapisu daty i godziny – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin	– stosuje różne formy zapisu daty i godziny, zachowuje poprawność ortograficzną – poprawnie używa kropki, przecinka w zapisie dat i godzin
52.	O ważnych wydarzeniach z historii naszej ojczyzny – „śpiewajmy pamięć o tych dniach”. I.1.1, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.18, I.1.20, I.2.8, II.2.1, II.2.2, II.3.1, II.4.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – J. Piłsudski, <i>Depesza o powstaniu niepodległego państwa polskiego</i> ; J. Cygan, <i>Śpiewka 1920</i> ; J. Piłsudski, <i>Rok 1920</i> ; plakaty z 1920 roku; zdjęcia z rekonstrukcji w Ossovie; obraz J. Kossaka	– słucha uważnie tekstu – czyta uważnie oba teksty – wie, o jakim wydarzeniu jest mowa w depeszy J. Piłsudskiego	– wie, czym jest depesza – wie, czym jest notatka biograficzna – zna najważniejsze fakty z biografii J. Piłsudskiego – określa podmiot liryczny – określa nastrój wiersza	– określa, jakim rodzajem języka została napisana depesza – posługuje się oficjalną i nieoficjalną odmianą polszczyzny – redaguje notatkę biograficzną na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wskazuje różne sposoby przypominania o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja – pisze ogłoszenie	– podaje cechy języka użytego w depeszy – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, redagując notatkę na temat J. Piłsudskiego – pisze poprawnie daty związane z odzyskaniem niepodległości – wyszukuje w różnych źródłach informacje o Bitwie Warszawskiej – wskazuje różne sposoby przypominania o ważnych wydarzeniach historycznych: wspomnienia, tekst informacyjny, tekst literacki, plakat, obraz, rekonstrukcja

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
52.	– źródła historyczne; depesza; epitet; język oficjalny i nieoficjalny; notka biograficzna – piosenka; plakat; książka [podręcznik, s. 159–163, 347, zeszyt ćwiczeń, s. 38–41]				– opowiada o swoich wrażeniach po obejrzeniu grupy rekonstrukcyjnej
53.	Do jakiej refleksji skłania ostatnie przemówienie radiowe prezydenta Warszawy Stefana Starzyńskiego? II.2.1, II.2.2 – S. Starzyński, fragment ostatniego przemówienia radiowego – przemówienie; oficjalna i nieoficjalna odmiana języka [podręcznik, s. 164–165]	– czyta uważnie tekst – z pomocą nauczyciela określa adresata przemówienia	– wskazuje adresata przemówienia – mówi o swoich wrażeniach	– zna okoliczności wygłoszenia przemówienia – podaje synonimy wyrazu <i>wielka</i> – wskazuje cechy języka mówionego i języka pisanego	– wskazuje kontrast między planami prezydenta a wojenną rzeczywistością – wymienia środki perswazji zastosowane przez prezydenta
54.	Stawiamy przecinki, myślniki, średniki, dwukropki... II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka. Interpunkcja w zdaniach złożonych</i> – zdania złożone; interpunkcja [podręcznik, s. 166–168, zeszyt ćwiczeń, s. 137–139]	– zna znaki interpunkcyjne, takie jak przecinek, średnik, dwukropki – zna zasady stosowania przecinka w zdaniach pojedynczych i złożonych	– zna znaki interpunkcyjne stosowane w zdaniach pojedynczych i złożonych – wie, jakie funkcje pełnią poszczególne znaki interpunkcyjne	– wydziela zdania składowe przecinkami – poprawnie używa kropki, przecinka, średnika w zdaniach złożonych i w wyliczeniach	– stosuje zróżnicowane znaki interpunkcyjne – zna zasadę stawiania przecinka przed powtórzonymi spójnikami

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
55.	Jak zachowywali się harcerze podczas powstania warszawskiego? I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, II.2.4 – Stanisław Ryszard Dobrowolski, <i>Warszawskie dzieci</i> , – Michał Romański, <i>Nic się, dziadku, nie martw</i> – przenośnia; piosenka patriotyczna; wyrazy dźwiękonaśladowcze [podręcznik, s. 169–172]	– słucha tekstu piosenki ze zrozumieniem – wie, czym jest komiks	– określa temat pieśni i komiksu – nazywa swoje wrażenia	– rozumie dosłowne i przenośne znaczenie utworu <i>Warszawskie dzieci</i> – opowiada o postawie harcerzy w czasie II wojny światowej – zauważa wyrazy dźwiękonaśladowcze w komiksie	– wyjaśnia znaczenia przenośni w tekście <i>Warszawskie dzieci</i> – wskazuje wartości opisane w utworach – wyjaśnia rolę wyrazów dźwiękonaśladowczych w komiksie – pisze o dalszych losach łączniczek
56.	Dlaczego rotmistrz Pilecki zyskał opinię Bohatera Niezwyčajnego? I.1.4, I.1.12, I.1.14, I.1.20, II.2.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – pytanie retoryczne; notka biograficzna; ustna wypowiedź; list; patriotyzm [podręcznik, s. 173–176]	– wie, kim był Witold Pilecki – określa temat utworu	– określa formę tekstu (list) – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wskazuje wartości ważne dla bohatera – rozpoznaje pytania retoryczne – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego	– rozpoznaje pytania retoryczne i określa, jaką funkcję pełnią w tekście – podaje czyn rotmistrza, który uważa za najbardziej heroiczny, uzasadnia swoją opinię – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje informacje – redaguje notatkę biograficzną na temat Witolda Pileckiego
57.	Czym jest patriotyzm? Jak go rozumiał Witold Pilecki, a jak obecnie my rozumiemy to pojęcie? Przygotowujemy wypowiedź argumentacyjną. I.1.5, I.1.12, I.1.17, I.1.19, I.1.20, II.2.3, II.2.6, II.2.7, III.1.1,	– wie, co to jest patriotyzm – podaje przykład postawy patriotycznej	– włącza się do dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– bierze udział w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu	– wyszukuje w tekście refleksje autora na temat patriotyzmu – wyszukuje informacje na temat biegu Tropem Wilczym – przedstawia rzeczowo swoje argumenty w dyskusji na temat współczesnego rozumienia patriotyzmu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
57.	III.1.2, III.1.6, III.2.1, III.2.4, IV.2, IV.3 – Jakub Dorosz, <i>Rotmistrz Pilecki</i> , <i>Bohater Niezwyciężony</i> – dyskusja, patriotyzm, wypowiedź argumen- tacyjna [podręcznik, s. 173–176, zeszyt ćwiczeń, s. 47–53]				– przygotowuje wystąpienie na temat własnego rozumienia patriotyzmu
58.	Solidarność, czyli „razem iść do celu”. I.1.12, I.1.14, I.1.20 – Marek Grechuta, <i>Soli- darność</i> – wartości; wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 177–178]	– czyta tekst ze zrozumieniem – zna pojęcie <i>solidarny</i>	– rozumie pojęcie <i>solidarny</i> – określa ogólnie temat pieśni	– wskazuje wartości w utworze – wyjaśnia znaczenie słowa <i>sol- idarny</i> – wie, czym był ruch „Solidarność” w Polsce – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst	– wybiera ważne słowa, przedstawia argumenty
59.	Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypo- wiedzi poznane w roz- dziale 3 [podręcznik, s. 179–180]	– czyta uważnie tekst – w miarę możliwości odpowiada na pytania do tekstu – podejmuje próbę stworzenia podziękowania i opowiadania twórczego	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone	– czyta tekst ze zrozumieniem i w większości poprawnie wyko- nuje polecenia do tekstu – wskazuje cechy charakteryzujące powieść – używa odpowiednich spójników – rozwija zdanie pojedyncze, tak aby powstało zdanie złożone – poprawnie zapisuje datę	– czyta tekst ze zrozumieniem i poprawnie wykonuje polecenia do tekstu – pisze notkę biograficzną – przygotowuje wypowiedź argu- mentacyjną
60.	Piszemy sprawdzian nr 3. – terminy i formy wypo- wiedzi poznane w roz- dziale 3	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
Wyobraźnia bez granic					
61.	W wyobraźni możesz wszystko! I.1.1, I.1.4, I.1.6, I.1.9, I.1.14, I.1.15 – Zbigniew Herbert, <i>Pudełko zwane wyobraźnią</i> – podmiot liryczny; zaklęcia poetyckie; fantazja; wyrazy dźwiękonaśladowcze; dźwiękonaśladowictwo; porównanie; przenośnia; strofa; nastrój; opis krajobrazu [podręcznik, s. 182–183, zeszyt ćwiczeń, s. 58–65]	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu – podejmuje próbę napisania tekstu o wyobraźni	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – wykonuje polecenia z tekstu, wskazuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – w prosty sposób określa nastrój wiersza – charakteryzuje podmiot liryczny – rozpoznaje w tekście epitet, porównanie, przenośnię – pisze krótki tekst o tym, do czego przydaje się wyobraźnia	– wyodrębnia obrazy poetyckie w poezji – rozpoznaje w tekście epitet, porównanie, przenośnię, określa ich funkcje – pisze, do czego przydaje się wyobraźnia	– wyjaśnia znaczenie czasu – objaśnia dosłowne i przenośne znaczenia w wierszu
62.	Hobbit – a kto to taki? I.1.2, I.1.14, I.1.19 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – fikcja literacka; fantastyczne postaci; narrator; świat realny i świat fikcyjny; baśń; opis bohatera; opis miejsca; fantastyka; powieść fantasy [podręcznik, s. 184–191, zeszyt ćwiczeń, s. 76]	– potrafi wymienić głównych bohaterów powieści (przedstawionych we fragmencie znajdującym się w podręczniku)	– podaje cechy wyglądu głównego bohatera, przedstawia jego historię – w prosty sposób opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy świata przedstawionego	– opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – opisuje domostwo hobbita – wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytany fragmencie – mówi o swoich wrażeniach	– odwołując się do fragmentów z tekstu, opisuje wygląd głównego bohatera, jego zwyczaje, historię – w ciekawy sposób opisuje domostwo hobbita – wyraża własny sąd o postaci – rozpoznaje fikcję literacką; rozróżnia i wymienia elementy realistyczne i fantastyczne w czytany fragmencie – mówi o swoich wrażeniach

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
63.	Perfekcyjnie wymyślony świat Śródziemia. I.1.7, I.1.11, I.1.12, I.1.13, I.1.16 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – czas; miejsce wydarzeń; fabuła utworu; narrator; kompozycja tekstu [lektura czytana w całości]	– wymienia elementy świata przedstawionego	– wskazuje narratora – określa czas akcji, miejsce akcji, bohaterów – wskazuje w utworze bohaterów głównych i drugoplanowych	– określa narratora – określa tematykę oraz problematykę utworu – rozpoznaje fikcję literacką – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – wymienia cechy powieści fantasy	– rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – określa odmianę powieści, którą reprezentuje utwór, wskazując cechy powieści fantasy w <i>Hobbicie</i>
64.	„Nie życzę sobie przegód, dziękuję ślicznie!” Niespodziewana wyprawa Bilba Bagginsa. I.1.7, I.1.13, I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – plan wydarzeń; wątek główny; wątki poboczne; punkt kulminacyjny; akcja [lektura czytana w całości]	– pobieżnie zna treść utworu – potrafi w ogólny sposób przedstawić przebieg wydarzeń	– opowiada o wydarzeniach fabuły – wskazuje wątek główny oraz wątki poboczne	– wskazuje i omawia wątek główny oraz wątki poboczne – określa doświadczenia bohaterów literackich – określa skutki walki dobra ze złem	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje wartości ważne dla bohaterów – dostrzega ponadczasowy charakter motywu
65.	„A co, nie mówiłem? Pan Baggins potrafi więcej, niż nam się wydaje” ... Charakterystyka głównego bohatera. I.1.16, I.1.20 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i>	– wskazuje pojedyncze cechy bohatera – zarówno wyglądu, jak i zachowania – wie, z jakich elementów składa się charakterystyka	– charakteryzuje bohatera – pisze prostą charakterystykę bohatera na podstawie schematu	– odnajduje w tekście fragmenty istotne dla opisu bohatera – wyraża własny sąd o postaci – pisze charakterystykę głównego bohatera	– określa cechy bohatera, ilustrując je cytataми – poprawnie pisze charakterystykę głównego bohatera, korzystając z cytatów i rzeczowo przedstawiając własny sąd o postaci

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
65.	– cechy bohatera; charakterystyka; cytaty; plan charakterystyki postaci literackiej [lektura czytana w całości]				
66.	Przeczytaj koniecznie tę lekturę! Nie bierz tej książki do ręki! Ten film musisz obejrzeć! Nie warto iść na ten film! I.2.8, I.2.9, I.2.10, I.2.13 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Hobbit, czyli tam i z powrotem</i> – adaptacja; recenzja filmu lub książki; argumenty [lektura czytana w całości, zeszyt ćwiczeń, s. 53]	– ogląda uważnie film – opowiada o filmie i o swoich wrażeniach	– określa swoje wrażenia po obejrzeniu filmu	– ocenia, czy wizja reżysera odpowiada oryginałowi – porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu – pisze recenzję na temat filmu lub książki	– porównuje swoje wyobrażenia na temat bohaterów, miejsc i wydarzeń z propozycją twórców filmu, posługując się słownictwem dotyczącym sztuki filmowej – pisze recenzję na temat filmu lub książki, uzasadniając swoją opinię
67.	Części mowy znamy, więc je utrwalamy! II.1.1, II.1.6 – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – części mowy odmienne i nieodmienne; funkcje części mowy w zdaniu [podręcznik, s. 194–195, zeszyt ćwiczeń, s. 143–144]	– wie, że istnieją części mowy odmienne i nieodmienne – potrafi wymienić nazwy większości z nich	– rozpoznaje w wypowiedziach części mowy odmienne i nieodmienne	– tworzy związki wyrazowe – określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych	– poprawnie określa funkcje wyrazów odmiennych i nieodmiennych w zdaniu – prawidłowo stosuje poprawne formy gramatyczne wyrazów odmiennych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
68.	W którą stronę z czasownikiem? II.1.5, II.1.6 – <i>Kraina języka. O częściach mowy.</i> – strony czasownika – czynna i bierna [podręcznik, s. 195–196, zeszyt ćwiczeń, s. 143–144]	– zna terminy <i>strona czynna czasownika</i> i <i>strona bierna czasownika</i>	– potrafi wskazać w zdaniu orzeczenie wyrażone czasownikiem w stronie czynnej lub biernej	– rozumie zasady budowy konstrukcji strony czynnej i biernej czasownika – przekształca konstrukcję strony biernej w czynną i odwrotnie	– świadomie stosuje stronę czynną lub bierną, w zależności od intencji wypowiedzi
69.	Od tekstu do przedstawienia. I.1.8, I.1.14, I.2.8, I.2.9 – Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Teatrzyk Zielona Gęś</i> – humor; tytuł; miejsce akcji; tekst główny; tekst poboczny; inscenizacja; dramat; świat przedstawiony; dialog; reżyser; scenograf; charakteryzator i sufler; słownictwo teatralne [podręcznik, s. 197–198, zeszyt ćwiczeń, s. 101–102]	– rozpoznaje elementy tekstu dramatycznego – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser i scenograf	– dostrzega żart w utworze – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze	– wie, czym jest komizm – zna wyróżniki tekstu dramatycznego – podział na akty i sceny; tekst główny (dialogi i monologi) i tekst poboczny – odróżnia dialog od monologu, rozumie ich funkcje w utworze – wie, jaką funkcję pełnią w teatrze reżyser, scenograf, charakteryzator i sufler – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem	– rozumie swoistość tekstu przynależnego do literatury i teatru – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst – wyodrębnia elementy składające się na spektakl teatralny (gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakteryzacja, kostiumy, rekwizyty, muzyka), charakteryzując je – pisze opowieść fantastyczną związaną z zabytkowym miejscem, wprowadzając ciekawe elementy fantastyczne
70.	W drodze do Żupaszcz. I.1.1, I.1.2, I.1.4, I.1.14, I.1.16, I.1.18, I.2.8, II.2.7, II.3.5, III.2.1 – John Ronald Reuel Tolkien, <i>Żupaszcz</i>	– czyta tekst i potrafi wypowiedzieć się krótko na jego temat	– nazywa elementy obrazu poetyckiego – rozróżnia elementy realistyczne i fantastyczne – rozpoznaje w tekście epitetę, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenia; określa ich funkcje	– wyodrębnia obrazy poetyckie – rozpoznaje fikcję literacką – rozpoznaje w utworze cechy fantasty – rozpoznaje w tekście epitetę, wyrazy dźwiękonaśladowcze, powtórzenia; określa ich funkcje	– wskazuje rolę dźwiękonaśladownictwa w tekście – wykorzystuje w interpretacji tekstu własne doświadczenia oraz elementy wiedzy o kulturze – rozumie swoistość tekstów kultury przynależnych do: literatury, filmu, muzyki

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
70.	– obraz poetycki; nastrój; efekty wizualne i dźwiękowe; dźwiękonaśladownictwo; opis postaci; powtórzenie; uczucia [podręcznik, s. 199–200, zeszyt ćwiczeń, s. 58–59]		– zauważa dźwiękonaśladownictwo w tekście	– mówi o swoich wrażeniach – rozumie termin <i>głoska</i> i wskazuje efekty dźwiękowe w tekście – bierze udział w rozmowie	– wygłasza tekst o charakterze argumentacyjnym
71.	Co zagraża światu? Jaka czeka nas przyszłość? I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20 – Stanisław Lem, <i>Jak ocalał świat</i> – fikcja; fantastyka; hasło słownikowe; fantastyka naukowa (science fiction) [podręcznik, s. 201–206]	– wskazuje elementy świata przedstawionego – pobieżnie opowiada treść	– omawia elementy świata przedstawionego – wie, czym jest opowiadanie fantastycznaukowe – opowiada treść; określa czas i miejsce akcji – charakteryzuje bohaterów	– rozpoznaje fikcję literacką – wie, czym jest opowiadanie fantastycznaukowe – wymienia cechy charakterystyczne utworów fantastycznaukowych – wskazuje puentę, punkt kulminacyjny – charakteryzuje bohaterów, wyraża opinię o nich – określa przesłanie utworu	– dostrzega elementy należące do różnych gatunków literackich – omawia funkcje tytułu, puenty, punktu kulminacyjnego – rozumie wzajemną zależność wydarzeń – charakteryzuje bohaterów, odnosi się do samodzielnie wybranych fragmentów tekstu – wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach
72.	Roboty i ich świat w opowiadaniach z cyklu <i>Cyberiada</i>. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.7, I.1.11, I.2.12, II.2.4 – Stanisław Lem, <i>Cyberiada</i> (fragm.) – fikcja; baśń; fantastyka; fantastyka naukowa (science fiction); pantomima [lektura czytana w całości]	– wypowiada się na temat lektury	– przedstawia treść utworu – zna cechy baśni	– wskazuje występujące w utworze cechy baśni – wymienia elementy niebaśniowe w utworze – redaguje wypowiedź z uwzględnieniem cech baśni	– prezentuje uczucia i emocje towarzyszące narratorowi w trakcie opisywania zdarzeń – poprawnie redaguje ciekawą wypowiedź z uwzględnieniem cech baśni – wskazuje przesłanie płynące z książki – określa cechy bohaterów

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
73.	Czy Cyberiada to opowieść tylko o robotach? I.1.1, I.1.12, I.1.15, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, I.2.3, II.2.4, II.2.5, II.2.6, II.2.8, III.1.1, III.2.5 – Stanisław Lem, <i>Cyberiada</i> (fragm.) [lektura czytana w całości]	– wie, czym jest baśń i legenda – wymienia postacie z utworu Lema – opowiada treść wybranego opowiadania	– wie, czym się zajmują bohaterowie – relacjonuje działania postaci występujących w poszczególnych opowiadaniach	– określa cechy naukowców i znać czenie ich pracy – określa morały – zna cechy literatury science fiction	– uczestniczy w dyskusji na temat wartości badań naukowych – wskazuje cele nauki
74.	Marzenia o superbohaterach. I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.11, I.1.19 – mit o Heraklesie; komiksy o Supermanie, Spider-Manie, Batmanie – superbohater; mit; komiks; argumentowanie własnego stanowiska [podręcznik s. 206]	– wie, czym jest mit – pobieżnie opowiada o wydarzeniach	– zna cechy mitu – zna cechy komiksu – opowiada o wydarzeniach – wskazuje ulubionego superbohatera	– zna budowę komiksu – charakteryzuje bohaterów określanych mianem <i>superbohater</i> – wymienia niezwykle zdolności bohaterów – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze	– potrafi samodzielnie wskazać superbohaterów znanych mu z tekstów kultury – opowiada o swoim ulubionym superbohaterze, uzasadniając swój wybór
75.	W jakiej postaci występują czasowniki? II.1.1, II.1.3 – <i>Kraina języka. Czasownik dokonany i niedokonany</i> – czasownik dokonany; czasownik niedokonany [podręcznik s. 207–209, zeszyt ćwiczeń, s. 144–146]	– wie, czym jest czasownik – rozpoznaje czasowniki w zdaniu	– wskazuje czasowniki w wypowiedziach – zna terminy: <i>czasownik dokonany</i> i <i>czasownik niedokonany</i>	– rozpoznaje w wypowiedziach czasowniki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia czasowniki dokonane od niedokonanych – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i>	– bezbłędnie wskazuje w wypowiedziach czasowniki, określając ich funkcję – uzupełnia zdania czasownikami dokonanymi lub niedokonanymi w zależności od kontekstu wypowiedzi – rozpoznaje bezosobowe formy czasownika: formy zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
76.	Poznajemy tryby w zwykłym trybie pracy. II.1.1, II.1.4 – <i>Kraina języka. Tryby czasowników</i> – tryby czasowników [podręcznik s. 209–210, zeszyt ćwiczeń, s. 147–149]	– wie, czym jest czasownik – rozpoznaje czasowniki w tekście	– wyróżnia różne formy czasownika, w prostych przykładach rozpoznaje formy poszczególnych trybów	– potrafi określić formy trybu czasowników – tworzy formy odpowiednich trybów	– bez problemu określa formy trybu czasowników i bezbłędnie tworzy formy odpowiednich trybów
77.	„Poszliby na grzyby, gdyby...” – pisownia częstki -by z czasownikami. II.4.1 – <i>Zakręty ortografii. Pisownia częstki -by z czasownikami</i> – Agnieszka Frączek, <i>Gdyby kaczkom kupić wrotki...</i> – pisownia częstki -by [podręcznik s. 211–212, zeszyt ćwiczeń, s. 180–182]	– zna zasady pisowni częstki -by	– zna zasady pisowni częstki -by	– pisze poprawnie częstkę -by z różnymi formami czasowników	– pisze poprawnie częstkę -by z różnymi formami czasowników
78.	Radość pisania. I.1.1, I.1.4, I.1.5 – Wisława Szymborska, <i>Radość pisania</i> – tytuł; przenośnia; ożywienie; pytanie retoryczne [podręcznik s. 213–214]	– czyta wiersz i podejmuje próbę przedstawienia swoich wrażeń po lekturze	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych	– odczytuje wiersz na poziomie znaczeń dosłownych i przenośnych – wie, czym są: epitet, przenośnia, wyrazy dźwiękonaśladowcze, i potrafi wskazać niektóre w wierszu – wyodrębnia pojedyncze obrazy poetyckie – wyjaśnia sens utworu – omawia funkcje tytułu	– wskazuje środki poetyckie, którymi posługuje się autorka wiersza: epitety, przenośnie, wyrazy dźwiękonaśladowcze, zdrobnienia, pytanie retoryczne, i wyjaśnia ich znaczenie – wyjaśnia zauważone obrazy poetyckie – interpretuje zakończenie utworu – wypowiada się na temat procesu i sensu tworzenia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
79.	O pisaniu poezji z przy- mrużeniem oka. I.1.1, I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.17, I.1.18 – Juliusz Słowacki, <i>Bo mię matka moja miła,</i> Miron Białoszewski, <i>Mironczarnia</i> Tristan Tzara, [Weź numer gazety...] – żarty językowe; pisanie o własnej twórczości; autotematyzm [podręcznik s. 215–216]	– czyta teksty – rozumie ich przekaz na poziomie dosłownym	– charakteryzuje podmiot liryczny w wierszach – określa tematykę utworów	– wyodrębnia obrazy poetyckie – omawia funkcje tytułu – określa tematykę oraz problema- tykę utworów – nazywa wrażenia, jakie wzbudza w nim czytany tekst – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekstach	– interpretuje tytuły wierszy – wyjaśnia obrazy poetyckie – przedstawia własne rozumienie utworów i je uzasadnia
80.	Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypo- wiedzi poznane w roz- dziale 4 [podręcznik, s. 217–218]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę wskazania i opisanie cech postaci	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – wskazuje cechy charakteryzujące literaturę fantasy – rozpoznaje tryby czasownika – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – rozróżnia konstrukcje czynną i bierną – podejmuje próbę pełniejszego scharakteryzowania postaci	– zna motywy charakterystyczne dla literatury fantasy – rozróżnia czasowniki dokonane i niedokonane – używa trybów czasownika – przekształca stronę czynną w stronę bierną – pisze charakterystykę	– rozpoznaje cechy literatury fantasy – operuje poprawnie trybami cza- sownika, stronami czasownika oraz świadomie używa czasowni- ków dokonanych i niedokonanych – poprawnie i w sposób twórczy pisze charakterystykę
81.	Piszemy sprawdzian nr 4. – terminy i formy wypo- wiedzi poznane w roz- dziale 4	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
Słowa i obrazy					
82.	Niezawodny sposób na słotę. I.1.1, I.1.4, I.1.6, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, III.1.1, III.1.2, III.1.3 – Stanisław Grochowiak, <i>Na słotę</i> – przenośnia; anafora; budowa wiersza; wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 220]	– czyta tekst i stara się przekazać swoje wrażenia po lekturze utworu – podejmuje próbę napisania tekstu o dobrej książce	– nazywa swoje wrażenia po przeczytaniu wiersza – w sposób nieskomplikowany określa nastrój wiersza – rozpoznaje w tekście przenośnię – pisze krótki tekst o dobrej książce	– wyodrębnia obrazy poetyckie – wyjaśnia znaczenie przenośni i anafor użytych w wierszu – rozpoznaje liczbę wersów, rymy, liczbę sylab w wersie – mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu tekstu – objaśnia znaczenia dosłowne i przenośne w tekście – uczestniczy w rozmowie na temat książek i ciekawych tematów dla pisarzy – pisze wypowiedź argumentacyjną o dobrej książce – stosuje akapity w swojej pracy	– analizuje budowę wiersza w kontekście jego treści – odczytuje obrazy poetyckie – określa doświadczenia bohaterów literackich i porównuje je z własnymi – przedstawia własne rozumienie utworu i je uzasadnia – poprawnie pisze wypowiedź argumentacyjną, w ciekawy i rzeczowy sposób przekonując do dobrej książki
83.	Bibliofil w pizzerii. I.1.1, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.19, I.1.20, I.2.5, II.2.2, II.3.3, III.2.1, III.2.3, III.2.5, IV.1, IV.5 – Małgorzata Musierowicz, <i>Język Trolli</i> – plan wydarzeń; punkt kulminacyjny; bohater; słownik wyrazów obcych; wypowiedź argumentacyjna; język literacki i język potoczny; dedykacja [podręcznik, s. 221–226, zeszyt ćwiczeń, s. 53–54]	– czyta tekst ze zrozumieniem – pobieżnie opowiada o wydarzeniach – zna cechy dedykacji	– opowiada o wydarzeniach – pisze plan wydarzeń – charakteryzuje bohaterów – tworzy schematyczną dedykację	– wskazuje punkt kulminacyjny – opowiada o wydarzeniach z punktu widzenia różnych bohaterów – charakteryzuje bohaterów, omawia ich uczucia i emocje – identyfikuje, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny – tworzy schematyczną, ale poprawną dedykację	– wyraża własny sąd o postaciach i zdarzeniach – wskazuje, co było wartościowe dla poszczególnych bohaterów – wyjaśnia, kto posługuje się literacką, a kto swobodną odmianą polszczyzny, powołując się na wypowiedzi bohaterów – określa sytuację komunikacyjną i rozumie jej wpływ na kształt wypowiedzi bohaterów – tworzy dedykację – pisze tekst o charakterze argumentacyjnym – korzysta ze słowników

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
84.	Jakie wyrazy zastępuje zaimek? II.1.1, II.1.2, II.1.4, II.1.6, III.2.9 – <i>Kraina języka. Zaimek. Rodzaje zaimków</i> – rodzaje zaimków [podręcznik, s. 227–229, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje w wypowiedziach niektóre zaimki	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki i określa ich funkcje w tekście – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami	– rozpoznaje w wypowiedziach zaimki, określa ich funkcje w tekście i ma świadomość, jakie części mowy zastępują – odróżnia zaimki odmienne od nieodmiennych – bezbłędnie rozpoznaje formy przypadków, liczby, rodzaju gramatycznego zaimka – stosuje poprawne formy gramatyczne zaimków odmiennych – bezbłędnie uzupełnia zdania odpowiednimi zaimkami
85.	Dawno temu, gdy znaki ryto w kamieniu... Poznajemy historię książki. I.1.5, I.2.2, I.2.5, II.2.5, III.1.1, III.1.4, III.2.4, III.2.5, IV.1, IV.3 – Władysław Kopaliński, <i>Opowieść o książce</i> ; infografika: budowa książki – frazeologizmy; podtytuł [podręcznik, s. 230–235]	– czyta cicho i głośno	– doskonalą ciche i głośne czytanie – wie, jak jest zbudowana książka – odnajduje etapy rozwoju książki na osi czasu	– wymienia najważniejsze etapy rozwoju książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach – omawia funkcje tytułu, podtytułu – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne	– przedstawia etapy rozwoju książki w porządku chronologicznym, z uwzględnieniem informacji dotyczących formy i tworzywa – uzasadnia tezę Władysława Kopalińskiego, że wynalazki papieru i druku są dwiema wielkimi rewolucjami w historii książki – korzysta z informacji zawartych w różnych źródłach, selekcjonuje znalezione informacje – rozpoznaje w wypowiedziach związki frazeologiczne i wyjaśnia ich znaczenie
86.	Książki czekają na ciebie. I.2.1, I.2.6, I.2.8, I.2.11, I.2.12, IV.3, IV.4, IV.7, IV.9 – <i>Katalogi on-line, Czytam sobie!</i>	– wie, czym są katalogi biblioteczne – wymienia przeczytane książki	– zna zasady korzystania z zasobów bibliotecznych (np. w bibliotekach szkolnych oraz on-line) – wybiórczo wykorzystuje technologię informacyjną oraz zasoby internetowe do zbierania informacji	– korzysta z informacji zawartych w katalogach – rozwija umiejętności efektywnego posługiwania się technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi	– efektywnie posługuje się technologią informacyjną oraz zasobami internetowymi – bierze udział w dyskusji nad przyszłością książki

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
86.	– wypowiedź argumentacyjna; dyskusja; frazeologizm; sentencja; plakat; wystawa; książka artystyczna [podręcznik, s. 236–238, zeszyt ćwiczeń, s. 90–93]			– wypowiada się na temat swoich zainteresowań czytelniczych	
87.	Klasa 6 oraz... bracia Lumière polecają kino! I.1.12, I.2.8, I.2.9 – Witold Bobiński, <i>Panie, panowie! Kinematograf Lumière'a</i> – historia kina [podręcznik, s. 239–241]	– rozumie czytany tekst – zna kilka faktów z historii filmu	– zna historię filmu – potrafi w prosty sposób opowiedzieć o historii filmu	– podaje różnice między pierwszymi obrazami filmowymi a kinem współczesnym – z pomocą nauczyciela wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf, kinematografia</i> – na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu	– przedstawia argumenty wyjaśniające powody „kariery”, jaką zrobił film – korzystając ze słowników, wyjaśnia pochodzenie wyrazów: <i>kinematograf, kinematografia</i> – na podstawie dostępnych źródeł informacji opracowuje filmową oś czasu
88.	Z dołu, z góry, z daleka i z bliska – czyli o pracy kamery na planie filmowym. I.1.12, I.2.8, I.2.9, I.2.13 – <i>Plany filmowe</i> – plan filmowy [podręcznik, s. 242–243, zeszyt ćwiczeń, s. 103]	– wie, czym są plany filmowe – zna definicje terminów: <i>kadr, montaż</i>	– wskazuje różnice między planami filmowymi – zna definicje terminów: <i>kadr, scena, ujęcie, montaż</i> – włącza się w redagowane <i>Kodeksu filmowca amatora</i>	– wymienia rodzaje planów filmowych – na wskazanym materiale określa rodzaj planu filmowego – zna definicje terminów: <i>kadr, kadrowanie, scena, ujęcie, montaż</i> – na ogół poprawnie redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i>	– ocenia przydatność poznanych planów filmowych do realizacji określonych zamysłów autorów filmu – uzasadnia twierdzenie, że ważnym środkiem języka filmu jest „punkt widzenia” kamery – redaguje <i>Kodeks filmowca amatora</i>
89.	Nasze wrażenia po lekturze książki <i>W pustyni i w puszczy</i>. I.1.1, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.19, I.1.20, III.2.5, IV.1 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i>	– zna pobieżnie treść powieści – potrafi wskazać podstawowe informacje o świecie przedstawionym	– zna treść powieści – wyodrębnia elementy fabuły utworu – wymienia bohaterów głównych i drugoplanowych	– określa czas i miejsca akcji – opowiada o najciekawszym wydarzeniu, ulubionej postaci – określa narratora	– wymienia bohaterów (głównych, drugoplanowych i epizodycznych; historycznych i fikcyjnych) – opowiada o najciekawszym wydarzeniu, ulubionej postaci, uzasadniając swój wybór

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
89.	– świat przedstawiony; powieść przygodowa; opowiadanie odtwor- cze z dialogiem i ele- mentami opisu miejsca [lektura czytana w ca- łości]			– wymienia bohaterów (głównych, drugoplanowych i epizodycznych; historycznych i fikcyjnych), podaje podstawowe informacje na ich temat	
90.	Wędrujemy po Afryce wraz ze Stasiem i Nel. I.1.1, I.1.2, I.1.7, I.1.9, I.1.10, I.1.12, I.1.13, III.1.1, III.2.3, III.2.5, IV.2 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony; po- wieść przygodowa; wątek (główny, poboczny) [lektura czytana w ca- łości]	– potrafi wskazać podstawowe informacje o świecie przedsta- wionym – określa czas i miejsca akcji – opowiada o niektórych wydarze- niach	– opowiada o wydarzeniach, za- chowując ich ciąg przyczynowo- -skutkowy – tworzy ogólny plan wydarzeń	– opowiada o wydarzeniach ze zrozumieniem ich ciągu przyczy- nowo-skutkowego – opowiada o kluczowych przygo- dach bohaterów – tworzy szczegółowy plan wyda- rzeń	– opowiada o kluczowych przygo- dach bohaterów, uzasadnia ich znaczenie dla przebiegu akcji – pisze opowiadanie twórcze z dia- logiem i opisem miejsca
91.	Które cechy Stasia po- mogły dzieciom urato- wać się po porwaniu i ucieczce? I.1.9, I.1.12, I.1.16, I.1.19, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.5, IV.2 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony; charakterystyka posta- ci; wartości [lektura czytana w ca- łości]	– potrafi w prosty sposób scharak- teryzować głównego bohatera	– pisze prostą charakterystykę	– pisze charakterystykę, uwzględ- niając zachowanie i umiejętności oraz wiedzę bohatera	– podaje przykłady umiejętności i wiedzy bohatera, wskazuje ich przydatność w różnych sytuacjach opisanych w utworze – pisze charakterystykę Stasia, uwzględniając dojrzewanie Stasia i zmianę jego cech – ocenia postawę moralną i patrio- tyczną bohatera

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
92.	Afrykańskie safari, czyli przewodnik dla... turystów. I.1.5, I.1.12, I.1.13, III.1.1, III.1.4, III.2.4, III.2.5, IV.2, IV.3, IV.9 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat fauny i flory; obyczaje; zjawiska przyrody; przewodnik dla turystów [lektura czytana w całości]	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę i obyczaje panujące w Afryce	– wyszukuje w tekście fragmenty opisujące przyrodę i obyczaje panujące w Afryce – zna cechy przewodnika turystycznego	– opisuje przyrodę i obyczaje panujące w Afryce, powołując się na konkretne fragmenty z powieści – tworzy przewodnik turystyczny na podstawie książki
93.	Do jakiego gatunku należy książka <i>W pustyni i w puszczy</i>? I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.10, I.1.12, I.1.13, III.2.4 – Henryk Sienkiewicz, <i>W pustyni i w puszczy</i> – świat przedstawiony; powieść przygodowa; wątek (główny; poboczny); narrator; proza [lektura czytana w całości]	– wie, czym jest powieść	– wskazuje cechy powieści: narrator, liczba postaci, wielość wątków, akcja	– określa cechy powieści (proza, narrator, liczba postaci i wątków, akcja, szerokie tło)	– wskazuje, że utwór Sienkiewicza jest powieścią podróżniczo-przygodową
94.	Jak powstaje film? I.2.8, I.2.9, I.2.10, I.2.13, III.2.8 – Władysław Ślesicki, scenariusz – Władysław Ślesicki, scenopis	– czyta ze zrozumieniem fragment powieści – zna terminy: <i>scenariusz</i> , <i>scenopis</i> – ogląda film (fragment)	– zna budowę scenariusza – wie, czym jest adaptacja filmowa	– porównuje tekst literacki, scenariusz i scenopis, wskazuje różnice między tymi tekstami – zna środki filmowe potęgujące napięcie	– dobiera środki wyrazu filmowego do budowania napięcia (na wskazanym materiale) – pisze scenariusz na podstawie tekstu literackiego

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
94.	– scenariusz; scenopis; recenzja; adaptacja; plan filmowy [podręcznik, s. 244–251, zeszyt ćwiczeń, s. 104–108]			– podaje przykłady adaptacji filmowych	
95.	Zaimek i jego funkcja w zdaniu. II.1.1, II.1.2, II.1.6, II.1.13, II.4.1, II.4.2 – <i>Kraina języka. Funkcja zaimków</i> – zaimek; funkcje zaimka w zdaniu [podręcznik, s. 252–254, zeszyt ćwiczeń, s. 150–155]	– wie, czym są zaimki – rozpoznaje niektóre zaimki w zdaniach	– zna rodzaje zaimków – wskazuje zaimki w tekście	– zna funkcje zaimków w zdaniu – przekształca tekst, stosując zaimki	– określa funkcję zaimków w zdaniu
96.	Nie moja wina, że czuję się nieswój. Pisownia przeczenia <i>nie</i> z zaimkami. II.1.1, II.4.1, II.4.2, IV.5 – <i>Zakręty ortografii. Przeczenie „nie” z zaimkami. Podsumowanie pisowni przeczenia „nie” z różnymi częściami mowy</i> Agnieszka Frączek, <i>Nie ten smok</i> – pisownia przeczenia <i>nie</i> z zaimkami i innymi częściami mowy [podręcznik, s. 255–257, zeszyt ćwiczeń, s. 183]	– zna regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z większością części mowy	– zasadniczo stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna zasady pisowni <i>nie</i> z częściami mowy i zazwyczaj je stosuje	– stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami – zna odstępstwa od reguły – zna zasady pisowni <i>nie</i> z różnymi częściami mowy i stosuje je w praktyce	– bezbłędnie stosuje regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z zaimkami oraz innymi częściami mowy, pamięta o wyjątkach

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
97.	Artyści z ambicjami – Rola mola Małgorzaty Strzałkowskiej. I.1.3, I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.17, I.1.19, I.1.20, III.2.2 – Małgorzata Strzałkow- ska, <i>Rola mola</i> – komizm [podręcznik, s. 258–259]	– czyta tekst ze zrozumieniem	– ocenia postawę bohaterów – tworzy zwroty z wyrazami: <i>śmiech, śmiać się</i> – recytuje wiersz	– wyjaśnia, na czym polega komizm wiersza – tworzy zwroty z wyrazami: <i>śmiech, śmiać się</i> i umie zastoso- wać je w wypowiedzi – pisze opowiadanie o najśmiesz- niejszej historii	– zna różnicę między ambicją i cho- rą ambicją – wskazuje cechy bajki – wymienia programy komediowe – interpretuje tekst satyrycznie
98.	Śmiech na sali... kinowej. I.2.3, I.2.8, I.2.9, I.2.13, II.2.8, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.2.1 – <i>Śmiech w filmie</i> – antonim; opinia o fil- mie; komedia filmowa; komizm [podręcznik, s. 260–262]	– wymienia przykłady komedii filmowych – wie, co to jest antonim – podaje przykład antonimu	– określa elementy komizmu po- staci	– podaje przykłady popularnych chwytów komediowych – występuje w pantomimie – formułuje opinię o wybranym filmie (zgodnie z podanym sche- matem)	– samodzielnie formułuje opinię o wybranym filmie
99.	Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypo- wiedzi poznane w roz- dziale 5 [podręcznik, s. 263–264]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – rozpoznaje zaimki w tekście – wie, czym są plany filmowe	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozpoznaje zaimki w tekście – zna rodzaje planów filmowych	– wskazuje części mowy, z który- mi częstka <i>nie</i> jest zapisywana od- dzielnie – podaje antonimy do wskazanych wyrazów	– redaguje dedykację, pisze opinię na temat ulubionego filmu
100.	Piszemy sprawdzian nr 5. – terminy i formy wypo- wiedzi poznane w roz- dziale 5	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia

AUTOR: Hanna Maliszewska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
Dbam o Polskę					
101.	O postawach Polaków wyrażających szacunek dla ojczyzny. I.1.1, I.1.4, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.20, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, IV.1 – Antoni Słonimski, <i>Polska</i> – dyskusja; recytacja [podręcznik, s. 266–267]	– czyta tekst ze zrozumieniem i stara się określić, kim jest podmiot liryczny – podejmuje próbę wzięcia udziału w dyskusji według wskazówek z podręcznika	– wskazuje podmiot liryczny i adresata wiersza – wypowiada się w dyskusji	– wymienia epitety użyte w wierszu, wyjaśnia ich funkcje – dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny – pisze pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny	– rzeczowo dyskutuje o postawach ludzi wobec ojczyzny, powołując się na różne przykłady – poprawnie pisze ciekawą pracę na temat swoich powinności wobec ojczyzny
102.	Jest taki statek, co się zwie „Purpura”, jest taki port, co się „Polska” zowie. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.4, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, I.1.17, I.1.18, I.1.19, II.2.4, II.2.6, II.2.8, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.2.1, III.2.7, IV.1 – Henryk Sienkiewicz, <i>Legenda żeglarska</i> – epitety; synonim; przenośnia; legenda [podręcznik, s. 268–270]	– czyta tekst ze zrozumieniem – opowiada treść legendy	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – zna cechy legendy	– wyszukuje fragmenty opisujące okręt – formułuje zasady, którymi powinni się kierować Polacy wobec swojej ojczyzny	– odczytuje znaczenia przenośne okrętu – wyszukuje związki między sytuacją statku a sytuacją Polski na przełomie XVIII i XIX wieku – tworzy własny tekst zakończenia legendy na podstawie znajomości sytuacji politycznej Polski w dalszych latach
103.	Ojej! Nowa część zdania do zapamiętania – wykrzyknik. II.1.1, II.1.2, II.1.9 – <i>Kraina języka. Wykrzyknik</i>	– wie, czym jest wykrzyknik – potrafi wymienić najbardziej typowe wykrzykniki	– rozpoznaje wykrzykniki w wypowiedziach	– poprawnie wskazuje wykrzykniki w wypowiedziach – tworzy scenki z użyciem wykrzykników	– odróżnia wykrzyknik od innych części mowy

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
103.	– wykrzyknik [podręcznik, s. 271–273, zeszyt ćwiczeń, s. 156–157]				
104.	Jak partykuła może zmienić znaczenie wypowiedzi? II.1.1, II.1.2, II.1.9 – <i>Kraina języka. Partykuła</i> – partykuła [podręcznik, s. 273–274, zeszyt ćwiczeń, s. 157–159]	– wie, czym jest partykuła – potrafi wymienić najbardziej znane partykuły	– rozpoznaje partykuły w wypowiedziach	– wyszukuje partykuły w zdaniach – używa partykuł do modyfikacji znaczenia wypowiedzi	– wyraża różne intencje za pomocą partykuł – pisze emocjonalną wypowiedź z użyciem wykrzykników i partykuł
105.	Talenty można rozwijać lub... zakopać. I.1.1, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.9, I.1.12, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, II.2.4, II.2.5, II.2.6, II.3.1, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.5, IV.1 – <i>Przypowieść o talentach</i> – przypowieść; puenta; postawy; wartości [podręcznik, s. 275–276, zeszyt ćwiczeń, s. 69]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wyjaśnia dosłowne znaczenie przypowieści	– wie, czym jest przypowieść – opisuje postawy przedstawione w przypowieści	– wyjaśnia, czym jest przypowieść i jakie są jej cechy charakterystyczne – wyjaśnia dosłowne i przenośne znaczenie przypowieści – opisuje i ocenia postawy przedstawione w przypowieści – bierze udział w rozmowie o sposobach na pomnażanie talentów – pisze o swoich talentach	– rzeczowo i logicznie dyskutuje o sposobach na pomnażanie talentów, wykazując się pomysłowością – pisze o swoich talentach, wykazując się nie tylko poprawnością językową, lecz także samoświadomością
106.	„Kto powiedział i kiedy, że Mickiewicz to nie raper?” I.1.5, I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.2.1, I.2.2, I.2.3, I.2.7, I.2.8, I.3.3, I.3.7	– czyta tekst ze zrozumieniem – słucha uważnie nagrania	– ma świadomość nawiązania do tytułu poematu A. Mickiewicza – wyszukuje wyrazy i zwroty charakterystyczne dla języka potocznego	– odczytuje nawiązanie do tytułu poematu A. Mickiewicza – zastępuje potoczne słowa i zwroty synonimami z języka literackiego	– zna zasady etykiety językowej – sporządza słownik gwary uczniowskiej

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
106.	– Wiesław Tupaczewski, <i>Rap Tadeusz</i> – język oficjalny i potocz- ny; synonimy; gra słów; etykieta językowa [podręcznik, s. 277–278, zeszyt ćwiczeń, s. 93–95]				
107.	Jakie obrazy z polowa- nia pokazuje A. Mic- kiewicz w fragmencie <i>Pana Tadeusza</i>? I.1.1, I.1.7, I.1.9, I.1.11, I.1.12, I.1.20, II.3.1, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (polowanie na niedźwiedzia) – zwyczaje szlacheckie; plan wypowiedzi [podręcznik, s. 279–285]	– czyta tekst ze zrozumieniem – tworzy plan polowania	– na podstawie planu opowiada o polowaniu	– mówi o zwyczajach szlacheckich opisanych w <i>Panu Tadeuszu</i> (odwołanie do 5 klasy)	– wykorzystuje cytaty w swojej wypowiedzi
108.	Polowanie odegrane na rogu – połączenie poezji i muzyki I.1.4, I.1.6, I.1.14, I.2.12, I.2.13, II.3.1, I.3.6, III.2.2, IV.1 – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (gra Wojskiego) – zwyczaje szlacheckie; środki stylistyczne; recytacja [podręcznik, s. 279–285]	– wie, co to jest zgrubienie	– wyszukuje we fragmencie środ- ki stylistyczne	– wyszukuje we fragmencie środ- ki stylistyczne i wyjaśnia ich funkcje – wie, co to jest zgrubienie i jaką funkcję może pełnić w tekście – opisuje obrazy poetyckie przywo- łane w grze Wojskiego – recytuje wybrany fragment	– podaje, jak poeta oddziałuje na słuch odbiorcy – określa, co, jego zdaniem, byłoby lepszą ilustracją przywołanego fragmentu <i>Pana Tadeusza</i> , i uza- sadnia swoje zdanie

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
109.	Na jakie części dzielą się wyrazy podczas odmiany? II.1.1, II.1.4. II.1.6 – <i>Kraina języka. Temat i końcówka wyrazu</i> – temat; końcówka wyrazu; końcówka zerowa; temat oboczny; e ruchome [podręcznik, s. 286–289, zeszyt ćwiczeń, s. 159–162]	– wie, czym są temat i końcówka wyrazu – wie, że są wyrazy, które nie mają końcówki w niektórych formach odmiany	– wyróżnia w wyrazie temat i końcówkę – wie, czym jest temat oboczny – wie, czym jest tzw. e ruchome w wyrazach	– wskazuje w temacie głoski oboczne – wskazuje e ruchome w wyrazach – układa zdania z parami wyrazów wyjaśniającymi występowanie e ruchomego	– wskazuje w tekście wyrazy z e ruchomym i wyjaśnia, na czym polegają błędy w ich użyciu
110.	Pelni nadziei płynącej z poezji Polonii – piszemy poprawnie zakończenia rzeczowników. II.1.1, II.1.4. II.1.6, II.4.1 – <i>Zakręty ortografii. Pisownia -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników</i> Agnieszka Frączek, <i>Pięciu kowboi i rycerz w zbroi</i> – pisownia -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników rodzaju żeńskiego [podręcznik, s. 290–293, zeszyt ćwiczeń, s. 187–190]	– wie, że istnieją zasady ortograficzne dotyczące pisowni -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników, i pobieżnie je zna	– zna zasady ortograficzne dotyczące pisowni -i, -ji, -ii w zakończeniach rzeczowników	– zapisuje formy wyrazowe zgodnie z zasadami ortograficznymi	– tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej rzeczowników pospolitych rodzaju żeńskiego zakończonych na -ja – tworzy poprawne formy D., C. i Ms. liczby pojedynczej żeńskich nazw własnych zakończonych na -ja

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
111.	Promujemy język polski i polską kulturę. I.1.4, I.1.12, I.1.16, I.1.18, I.2.1, I.2.2, I.2.3, I.2.8, II.2.3, II.2.4, II.2.6, II.2.7, II.2.8, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.6, III.2.1, IV.1, IV.3, IV.7, IV.8, IV.9 – <i>Ustawa o języku polskim</i> ; Małgorzata Strzałkowska, <i>Zagadka</i> ; <i>Dobre, bo polskie</i> [podręcznik, s. 294–298]	– czyta ze zrozumieniem fragment <i>Ustawy o języku polskim</i> – wyszukuje wyrazy dźwiękonaśladowcze w wierszu	– ćwiczy czytanie łamańców językowych	– wyjaśnia, dlaczego język polski może sprawiać kłopoty osobom, które się go uczą – wyjaśnia sens dwuwiersza Mikołaja Reja – wymienia osoby, miejsca, produkty, potrawy (w tym regionalne), przedmioty, które mogłyby promować Polskę	– wybiera najważniejszy, jego zdaniem, zapis ustawy i uzasadnia swój wybór – wymyśla hasło promujące język polski – proponuje, jak zorganizować w szkole Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego – wyjaśnia określenie <i>patriotyzm konsumencki</i> – pisze tekst argumentacyjny
112.	Co to znaczy: „polegać na kimś jak na Zawiszy”? I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.17, I.1.19, I.1.20, III.1.1, II.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.4, III.2.5, IV.1, IV.2, IV.3 – <i>Hymn harcerski</i> ; A. Niedziela-Strobel, <i>Zachowała się jak trzeba</i> – hymn; wartości; notka biograficzna; list oficjalny [podręcznik, s. 299–303, zeszyt ćwiczeń, s. 43–44]	– pamięta, czym jest hymn – opowiada o sytuacji przedstawionej w utworze	– odwołuje się do tradycji rycerskich – opisuje postawę bohaterki utworu <i>Zachowała się jak trzeba</i>	– wyjaśnia, w jakich okolicznościach składa się ślubowanie (przyrzeczenie) – wyjaśnia znaczenie słów: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i> – wymienia cechy „Inki” – podaje informacje na temat bohatera swojej szkoły	– ocenia postawę bohaterki – wyjaśnia, dlaczego do „Inki” można odnieść słowa: <i>polegać na kimś jak na Zawiszy</i>
113.	Uczymy się pisać list oficjalny. I.1.5, I.2.4, II.2.1, II.2.2, II.2.3, II.2.7, II.2.9, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.3.7, II.4.1, II.4.2, III.1.3, III.1.5, III.1.6, III.2.1, IV.3	– wie, z jakich podstawowych elementów jest zbudowany list	– podejmuje próbę zredagowania listu oficjalnego według podanego schematu	– zna elementy składowe listu oficjalnego i wie, czym się różni od listu prywatnego – używa zwrotów grzecznościowych	– zna graficzne rozmieszczenie komponentów listu oficjalnego – poprawnie używa zwrotów grzecznościowych – redaguje list oficjalny

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
113.	– A. Niedziela-Strobel, <i>Zachowała się jak trzeba</i> – hymn; wartości; notka biograficzna; list oficjalny [podręcznik, s. 303–305, zeszyt ćwiczeń, s. 43–44]			– stosuje odpowiednie formy językowe, w tym formuły początku i końca, w zależności od typu listu, sytuacji nadawcy i osoby adresata – redaguje list oficjalny według podanego schematu	
114.	Każdy ma w życiu swoje „Westerplatte”... I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.17, I.1.20, I.2.3, I.2.11, II.2.4, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.2.1, IV.1 – Jan Paweł II, <i>Homilia skierowana do młodzieży zgromadzonej na Westerplatte</i> – język; sentencja; wartości [podręcznik, s. 306–308]	– czyta tekst ze zrozumieniem	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych – rozumie, czym jest symbol	– odczytuje tekst na poziomie znaczeń dosłownych i w płaszczyźnie przenośnej – odczytuje symbole w tekście homilii – bierze udział w rozmowie na temat najważniejszych dla siebie wartości – pisze pracę o swoim Westerplatte	– wymienia wartości, o których przypomina papież – rzeczowo i emocjonalnie dyskutuje na temat najważniejszych dla siebie wartości – poprawnie pisze pracę o swoim Westerplatte
115.	Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 6 [podręcznik, s. 309–310]	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – rozpoznaje środki stylistyczne – zna rodzaje planów filmowych – rozpoznaje wykrzykniki w tekście	– wyjaśnia znaczenie cytatu – rozpoznaje wykrzykniki w tekście i określa, jakie uczucia wyrażają – zamienia zastosowane zgrubienia, tak aby wyrazić pozytywne odczucia – wskazuje oboczności w temacie – wskazuje wyrazy, w których występuje <i>e</i> ruchome – redaguje list oficjalny	– redaguje list oficjalny, uzasadniając swoją prośbę w nim zawartą

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
116.	Piszemy sprawdzian nr 6. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 6	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Smak przygody					
117.	Obieżyświat czy domator? Oceniamy głównego bohatera książki <i>W 80 dni dookoła świata</i>. I.1.1, I.1.9, I.1.11, I.1.18, I.1.19, I.1.20, I.2.2, I.2.6, II.2.6, II.2.8, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.1, IV.5, IV.6 – Juliusz Verne, <i>W 80 dni dookoła świata</i> – bohater; charakterystyka; synonim; antonim; znaczenie wyrazu; akcja; powieść podróżniczo-przygodowa [podręcznik, s. 312–317]	– czyta tekst ze zrozumieniem – wskazuje bohaterów – pobieżnie opowiada fabułę	– opowiada o wydarzeniu opisanym w fragmencie powieści – przedstawia cechy głównego bohatera	– charakteryzuje głównego bohatera – podaje synonimy słowa <i>obieżyświat</i> – podaje antonimy słowa <i>obieżyświat</i> – korzysta ze słownika wyrazów bliskoznacznych oraz słownika antonimów – pisze charakterystykę bohatera	– charakteryzuje głównego bohatera, ilustrując jego cechy cytata- mi z tekstu – pisze wyczerpującą charakterystykę bohatera
118.	Dlaczego podróże pociągają ludzi? I.1.1, I.1.3, I.1.5, I.1.7, I.1.12, I.1.13, I.1.16, I.1.20, I.2.11, III.1.1, III.1.2, III.1.3, III.1.4, III.2.3, III.2.5, IV.9 – Juliusz Verne, <i>W 80 dni dookoła świata</i>	– tworzy ogólny plan wydarzeń – stara się opowiedzieć o swojej podróży	– tworzy szczegółowy plan wydarzeń – opisuje ciekawą podróż	– wskazuje punkty szczególnie ważne dla przebiegu akcji – określa gatunek powieści – opowiada o przygotowaniach do podróży w swoim domu – wymienia tytuły książek podróżniczo-przygodowych	– podaje cechy, które świadczą o tym, że przedstawiony fragment to powieść podróżniczo-przygodowa – odpowiada na pytanie zawarte w temacie; podaje argumenty na potwierdzenie tezy

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
118.	– plan szczegółowy; akcja; powieść podróżniczo- -przygodowa; opis podróży; wypowiedź argumentacyjna [podręcznik, s. 312–317]				
119.	Dziecko i dzieciństwo – czym się różnią rze- czowniki konkretne od abstrakcyjnych? II.1.1, III.2.9 – <i>Kraina języka. Rze- czowniki konkretne i abstrakcyjne</i> – rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne [podręcznik, s. 318–320, zeszyt ćwiczeń, s. 169–170]	– wie, czym jest rzeczownik	– rozróżnia rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne	– wyszukuje rzeczowniki abstrakcyj- ne wśród podanych części mowy	– dopasowuje rzeczowniki abstrak- cyjne do przysłów
120.	Znamy już wszystkie części mowy! II.1.1, II.1.2, II.1.3, II.1.4, II.1.6, II.1.9 – <i>Kraina języka. Części mowy – powtórzenie</i> – części mowy [podręcznik, s. 318, 320, zeszyt ćwiczeń, s. 163–169]	– zna części mowy – wie, że dzieli się na odmienne i nieodmienne	– zna części mowy odmienne i nie- odmienne – wskazuje w tekście poznane części mowy	– odróżnia części mowy odmienne od nieodmiennych – rozpoznaje formy gramatyczne części mowy odmiennych	– bezbłędnie rozpoznaje formy gramatyczne części mowy od- miennych
121.	Kto chce być we- wnątrz zdarzeń, a kto woli być widzem? I.1.1, I.1.4, I.1.6, I.1.9, I.1.14, I.1.16, I.1.18, I.1.20; I.1.2, I.2.3, I.2.11, II.2.8; III.1.1	– czyta tekst ze zrozumieniem – zauważa dwie przeciwstawne postawy	– określa postawę podmiotu lirycz- nego – próbuje się wypowiadać o prze- ciwstawnych postawach – wie, czym jest pytanie retoryczne – za pomocą poleceń określa rytm wiersza	– podaje cechy dwóch postaw wy- mienionych przez poetę – bada budowę wiersza – zauwa- ża pytanie retoryczne, okre- śla rytm wiersza	– podaje przykłady swojego za- chowania w różnych sytuacjach świadczące o byciu widzem lub uczestniczeniu w zdarzeniach – potrafi wskazać związek między budową a treścią wiersza

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
121.	– Jeremi Przybora, <i>No i jak tu nie jechać?</i> – pytanie retoryczne; antonimy; rytm; refren; podmiot liryczny [podręcznik, s. 321–322]				
122.	Bohaterowie na tropach przygody. I.1.1, I.1.3, I.1.7, I.1.11, I.1.12, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.1.3, III.1.4, III.2.1, III.2.5, III.2.7, III.2.8, III.2.9, IV.1 – Alfred Szklarski, <i>Tomek u źródeł Amazonki</i> – przebieg wydarzeń; powieść przygodowa; ćwiczenia słownikowe; charakterystyka; rodza- je zdań; opowiadanie twórcze; scenariusz fil- mowy [podręcznik, s. 322–328]	– ma pobieżną wiedzę na temat treści utworu – wspólnie z innymi wykonuje plan charakterystyki	– wskazuje elementy świata przed- stawionego – określa czas i miejsce akcji – przedstawia wydarzenia opisane w utworze – wie, czym jest powieść przygo- dowa – wykonuje plan charakterystyki – wskazuje cechy tytułowego bo- hatera	– przedstawia przebieg akcji we fragmencie powieści – wskazuje cechy powieści przygo- dowej we fragmencie utworu – charakteryzuje tytułowego bo- hatera – pisze opowiadanie o dalszych losach bohatera	– wskazuje cechy powieści przy- godowej we fragmencie utwo- ru i na podstawie innych znanych mu tekstów – charakteryzuje tytułowego boha- tera, umiejętnie korzystając z kon- strukcji podanych w ćwiczeniach – poprawnie pisze ciekawe opowia- danie o dalszych losach bohatera – tworzy scenariusz filmowy na podstawie fragmentu książ- ki lub napisanego opowiadania
123.	Znawstwo pisowni, doradztwo językowe, poradnictwo ortogra- ficzne. II.1.1, II.4.1 – <i>Zakręty ortografii.</i> <i>Zakończenia -ctwo, -dztwo, -stwo</i> – Agnieszka Frączek, <i>Guzik</i>	– wie, że istnieją różne sposoby zapisywania rzeczowników o po- dobnie brzmiących zakończe- niach: -ctwo, -dztwo, -stwo	– zna zasady pisowni rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo – tworzy rzeczowniki zakończone na -ctwo, -dztwo, -stwo od poda- nych wyrazów	– zna i stosuje zasady pisowni rze- czowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo – tworzy rzeczowniki zakończone na -ctwo, -dztwo, -stwo od po- danych wyrazów i poprawnie je zapisuje – tworzy tekst z użyciem rzeczow- ników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo	– podaje przykłady rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo w tekście i omawia zastoso- waną przy ich tworzeniu regułę – tworzy tekst z użyciem poprawnie zapisanych rzeczowników zakoń- czonych na -ctwo, -dztwo, -stwo

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
123.	– pisownia rzeczowników zakończonych na -ctwo, -dztwo, -stwo [podręcznik, s. 329–330, zeszyt ćwiczeń, s. 191–197]				
124.	Co za fantastyczne zakończenie roku! Projektujemy film na podstawie fragmentu książki <i>Felix, Net i Nika</i>. I.1.1, I.1.2, I.1.3, I.1.7, I.1.9, I.1.14, I.1.16, I.1.19, II.2.6, II.2.7, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.2.7 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – powieść sensacyjno-przygodowa; świat przedstawiony; opowiadanie twórcze; scenopis [podręcznik, s. 318–320, zeszyt ćwiczeń, s. 169–170]	– wie, co to jest powieść sensacyjno-przygodowa – wskazuje podstawowe elementy świata przedstawionego	– właściwie rozpoznaje elementy świata przedstawionego – wskazuje cechy bohaterów – pisze w prosty sposób dalszy ciąg przygód bohaterów	– samodzielnie rozpoznaje cechy powieści sensacyjno-przygodowej – opisuje świat przedstawiony we fragmencie powieści – samodzielnie charakteryzuje bohaterów – pisze według własnego pomysłu dalszy ciąg przygód bohaterów – tworzy według wskazówek scenariusz filmu na podstawie fragmentu powieści	– samodzielnie charakteryzuje bohaterów, cytując odpowiednie fragmenty z tekstu – w sposób poprawny pisze ciekawy dalszy ciąg przygód bohaterów – samodzielnie opracowuje scenariusz filmu na podstawie przeczytanego fragmentu
125.	Wiemy, jak poprawnie składać słowa. II.1.1, II.1.8, II.1.10, II.1.11, II.1.12, II.1.13 <i>Kraina języka. Części zdania – powtórzenie</i> – składnia [podręcznik, s. 337–338, zeszyt ćwiczeń, s. 171–173]	– zna podstawowe pojęcia z zakresu składni – wie, czym są grupa podmiotu i grupa orzeczenia, niekiedy potrafi je wskazać	– wspólnie z klasą tworzy słownik pojęć składniowych – wskazuje grupę podmiotu i grupę orzeczenia – w większości przypadków używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – w prostych przykładach dopasowuje wykresy do zdań	– tworzy słownik pojęć składniowych – określa funkcje wyrazów w zdaniu – poprawnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – używa odpowiednich spójników do łączenia zdań składowych – oddziela zdania składowe w zdaniach złożonych – dopasowuje wykresy do zdań	– ma opanowane wszystkie pojęcia z zakresu składni – bezbłędnie dokonuje analizy zdania pojedynczego oraz rozpoznaje rodzaje zdań złożonych – bezbłędnie stosuje ortografię w zdaniach pojedynczych i złożonych – potrafi odpowiednio zastosować spójniki – zarówno z punktu widzenia składni, logiki zdania, jak i z punktu widzenia stylistyki

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
126.	Jakie cechy Janka pozwoliły mu dotrzeć na biegun? I.2.1, I.2.3, II.2.3, II.2.5, II.2.6, II.2.7, II.2.9, II.3.1, II.3.2, II.3.3, II.4.1, II.4.2, III.1.1, III.2.1, IV.1, IV.3, IV.8, IV.9 – Jan Mela, <i>Poza horyzonty</i> – autor; bohater; motto; charakterystyka bohatera; list oficjalny; list-podziękowanie; plan wyprawy wakacyjnej [podręcznik, s. 339–342, zeszyt ćwiczeń, s. 110–113]	– określa autora i bohatera tekstu – podejmuje próbę napisania listu-podziękowania	– charakteryzuje bohatera tekstu – pisze prosty list-podziękowanie – tworzy proste hasło reklamowe	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia znaczenie motta – wyjaśnia znaczenie nazwy fundacji Jana Mela – pisze list-podziękowanie – wspólnie z grupą opracowuje trasę wycieczki – tworzy hasło reklamowe	– wyjaśnia znaczenie motta – bezbłędnie pisze wyczerpujący list-podziękowanie – samodzielnie opracowuje trasę wycieczki – tworzy poprawne i zgodne z zasadami reklamy hasło reklamowe
127.	„Ciekawe życie mają tylko ci, którzy potrafią tę ciekawość dostrzec” – przygody trojga przyjaciół z powieści Rafała Kosika. I.1.1, I.1.2, I.1.7, I.1.11, I.1.14, I.1.16, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.2.3, III.2.5 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – świat przedstawiony: bohaterowie, czas i miejsce wydarzeń, plan wydarzeń [lektura czytana w całości]	– przedstawia w sposób podstawowy elementy świata przedstawionego – wskazuje pojedyncze cechy bohaterów – opowiada o ich przygodach	– opisuje świat przedstawiony w powieści – charakteryzuje bohaterów – układa plan wydarzeń	– weryfikuje swoją wersję wydarzeń z fabułą książki – charakteryzuje bohaterów, odnosząc się do ich przygód i przyjmowanych postaw	– przedstawia fabułę, umiejscawiając poszczególne wydarzenia w elementach świata przedstawionego – samodzielnie charakteryzuje bohaterów, cytując odpowiednie fragmenty z tekstu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
128.	„Musimy tylko działać wspólnie. To nasza jedyna szansa” – dzięki jakim cechom bohaterowie wyszli cało z trudnych sytuacji? I.1.11, I.1.12, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.1.2, III.2.1 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – bohaterowie; charakterystyka; argumentacja; cytowanie [lektura czytana w całości]	– wymienia cechy bohaterów – podejmuje próbę napisania charakterystyki	– wskazuje cechy bohaterów w kontekście ich zachowań – pisze charakterystykę	– wskazuje zalety i wady każdego z bohaterów – wskazuje, jakie umiejętności i cechy osobowości pozwoliły bohaterom wyjść cało z trudnych sytuacji – pisze wyczerpującą charakterystykę, odwołując się do fragmentów książki	– mówi o zyskach ze współdziałania ludzi – poprawnie pisze charakterystykę, potwierdzając spostrzeżenia umiejętnie zastosowanymi cytatami
129.	„Jestem sztuczną inteligencją. To coś więcej niż być człowiekiem” – jakie korzyści i zagrożenia są związane ze światem rozwiniętej technologii? I.1.12, I.1.13, I.1.16, I.1.17, I.1.18, I.1.19, I.1.20, III.1.1, III.1.2, IV.3, IV.7 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – sposoby budowania napięcia; dyskusja [lektura czytana w całości]	– wie, że istnieją korzyści i zagrożenia związane ze światem rozwiniętej technologii	– zauważa korzyści i zagrożenia związane ze światem rozwiniętej technologii – podejmuje próbę uczestniczenia w dyskusji	– wyjaśnia, jakie korzyści i zagrożenia są związane ze światem rozwiniętej technologii – uczestniczy w dyskusji – podaje argumenty – szuka informacji w różnych źródłach	– rzeczowo dyskutuje o korzyściach i zagrożeniach związanych ze światem rozwiniętej technologii, odwołując się do różnych przykładów i doświadczenia – szuka informacji w różnych źródłach, poddaje je krytycznej analizie

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
130.	Felix, Net i Nika, czyli jakie gatunki powieści można znaleźć w utworze Rafała Kosika? I.1.3, II.3.2, II.3.3, III.1.1, III.1.4 – Rafał Kosik, <i>Felix, Net i Nika</i> oraz <i>Gang Niewidzialnych Ludzi</i> – gatunki powieści; sposoby budowania napięcia; narracja [lektura czytana w całości]	– wie, że istnieją różne rodzaje powieści	– wymienia cechy różnych rodzajów powieści: sensacyjna, kryminalna, grozy, science fiction	– wskazuje w utworze cechy różnych rodzajów powieści: sensacyjna, kryminalna, grozy, science fiction – wyszukuje cytaty w książce	– wskazując cechy różnych rodzajów powieści w omawianej książce, potrafi je uargumentować, odnosząc się do właściwych fragmentów
131.	Przed sprawdzianem. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 7	– czyta uważnie tekst – stara się wykonywać polecenia – podejmuje próbę stworzenia opowiadania twórczego	– wyszukuje odpowiedzi w tekście – zastępuje podane określenie synonimem – rozpoznaje cechy głównego bohatera – pisze proste opowiadanie twórcze	– zastępuje podane określenie właściwym synonimem – wyjaśnia znaczenie podanego określenia – w większości przypadków używa wyrazów z właściwymi zakończeniami – redaguje opowiadanie twórcze	– wypisuje rzeczowniki konkretne i abstrakcyjne – używa wyrazów z właściwymi zakończeniami – tworzy ciekawe i poprawne językowo opowiadanie twórcze
132.	Piszemy sprawdzian nr 7. – terminy i formy wypowiedzi poznane w rozdziale 7 [podręcznik, s. 343–344]	– podejmuje próby rozwiązania sprawdzianu i wykonania poleceń	– stara się wykonywać polecenia	– na ogół poprawnie wykonuje polecenia	– bezbłędnie wykonuje wszystkie polecenia
Kartki z kalendarza					
133.	Oddajemy hołd poległym harcerzom. I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.19 1 listopada	– czyta tekst	– rozpoznaje adresata wiersza	– wie, czym się zajmowali harcerze w Szarych Szeregach	– wyjaśnia, dlaczego podmiot liryczny oddaje hołd poległym harcerzom

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
133.	– Jerzy Dargiel, <i>Harcerski marsz żałobny</i> [podręcznik, s. 346; lekcja powinna być przeprowadzona przed 1 listopada]				
134.	Droga do niepodległości. I.1.12, I.1.14 11 listopada – Józef Piłsudski, przemówienie do żołnierzy (fragmenty); Tadeusz Kasprzycki, przemówienie do żołnierzy (fragmenty) – notka biograficzna [podręcznik, s. 347; lekcja powinna być przeprowadzona przed 11 listopada]	– słucha tekstu ze zrozumieniem	– wie, czym jest notatka biograficzna	– analizuje teksty źródłowe – redaguje notkę biograficzną (Józef Piłsudski) – charakteryzuje styl przemówień na przykładzie podanych fragmentów tekstów	– gromadzi informacje na temat miejsc związanych z historią (w swojej okolicy) i przedstawia te informacje w formie prezentacji
135.	O jakim Bożym Narodzeniu mówi Matka Teresa z Kalkuty? I.1.4, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, II.3.2, II.3.3, III.1.1 25 grudnia – Matka Teresa z Kalkuty, <i>Zawsze wtedy jest Boże Narodzenie</i> – anafora [podręcznik, s. 348; lekcja powinna być przeprowadzona przed 25 grudnia]	– czyta utwór	– wie, czym jest notatka biograficzna	– redaguje notkę biograficzną (Matka Teresa z Kalkuty) – wyjaśnia związek tekstu z Bożym Narodzeniem	– tworzy zasady postępowania człowieka wrażliwego

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
136.	Kto puka do naszych drzwi? – rozmawiamy o akceptacji i tolerancji. I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.20, III.1.1 6 stycznia – Ernest Bryll, <i>Ktoś pukał</i> – wartości; tolerancja; dyskusja [podręcznik, s. 349; lekcja powinna być przeprowadzona przed 6 stycznia]	– rozmawia na temat Święta Trzech Króli	– wie, że Trzej Królowie byli przybyszami z dalekich krajów	– zastanawia się nad problemem akceptacji i tolerancji wobec innych ludzi	– rzeczowo dyskutuje na temat tolerancji i akceptacji innych, odwołując się do innych tekstów kultury i doświadczeń życiowych
137.	Pomnik z prawdy dla walczących o prawdę. I.1.9, I.1.12 1 marca – Leszek Andrzej Mroczkowski, <i>Ostatni list do Matki</i> – wartości; dyskusja [podręcznik, s. 350; lekcja może być przeprowadzona przed 1 marca lub włączona do lekcji o D. Siedzikównie]	– czyta tekst	– zna podstawowe fakty związane z podziemiem antykomunistycznym	– zna najważniejsze fakty związane z podziemiem antykomunistycznym – przypomina nazwiska Witolda Pileckiego, Danuty Siedzikówny	– rozmawia o wartościach, o które walczyli żołnierze wyklęci
138.	Nie tylko śmigus dyngus. I.1.9, I.1.12, I.1.14, I.1.15, I.1.16, I.1.19, I.1.20 Wielkanoc – ks. Jan Twardowski, <i>Wielkanocny pacierz</i>	– czyta ze zrozumieniem tekst	– wypowiada się o nastroju wiersza – redaguje proste życzenia wielkanocne dla osoby wypowiadającej się w wierszu	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta wielkanocne – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – redaguje tekst życzeń wielkanocnych dla osoby wypowiadającej się w wierszu	– wyjaśnia, jaką postawę reprezentuje podmiot liryczny – poprawnie i w sposób ciekawy redaguje tekst życzeń wielkanocnych dla osoby wypowiadającej się w wierszu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	Wymagania szczegółowe			
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą
		Uczeń:			
138.	– wartości; praca nad sobą; dyskusja [podręcznik, s. 35]; lekcja powinna być przeprowadzona przed Wielkanocą]				
139.	Witaj, majowa jutrzeńko! I.1.12, I.1.14, I.1.17, I.1.19, I.1.20 3 maja – Józef Relidzyński, <i>Radosny dzień</i> [podręcznik, s. 352; lekcja powinna być przeprowadzona przed 3 maja]	– czyta tekst – wie, z czym wiąże się data 3 maja	– określa nastrój utworu – przyporządkowuje podane informacje odpowiednim postaciom	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – wypowiada się na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – tworzy notatkę według własnej koncepcji (np. graf, tabela), zapisuje informacje na temat: Komisji Edukacji Narodowej, Sejmu Czteroletniego, Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych, powstania kościuszkowskiego	– omawia nawiązania do wydarzeń historycznych zawarte w tekście – odczytuje informacje na temat obchodów Święta Narodowego Trzeciego Maja

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą, a ponadto:

- w wysokim stopniu opanował wiedzę i umiejętności określone przez program nauczania w 6 klasie;
- funkcjonalnie posługuje się zdobytymi wiadomościami;
- świadomie i funkcjonalnie używa bogatej terminologii;
- pracuje samodzielnie, nie powiela cudzych poglądów, jest kreatywny;
- jest odczytany, rozumie i wykorzystuje w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych przeczytane teksty;
- samodzielnie analizuje i interpretuje teksty kultury (utwory literackie, dzieła sztuki, filmy);
- formułuje problemy, proponuje, jak je rozwiązać;
- tworzy bezbłędne wypowiedzi ustne i pisemne zarówno pod względem treści, jak i formy oraz kompozycji: zachowuje odpowiedni styl wypowiedzi; posługuje się bogatym słownictwem, bezbłędnie stosuje zasady interpunkcji i ortografii;
- bierze udział w konkursach przedmiotowych i osiąga w nich sukcesy.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągają poziomu wymagań koniecznych, w związku z tym nie jest w stanie, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Uczeń lekceważy swoje obowiązki, nie chce nadrobić zaległości. Brak wiedzy i umiejętności uniemożliwia mu dalsze zdobywanie wiedzy.